Kopie
Afgeleverd aan: mr. L.A.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Arrestnummer C / 129 / 2025
Repertoriumnummer **2025 / 324**
Datum van uitspraak **29 januari 2025**
Notitienummer griffie **2023/NT/1179** Federaal centrum analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel t/ **A.M.** **H.B.** **K.F.** **P.D.** **O.R.** **R.H.** **T.M.**
Notitienummer parket-generaal **2022/PGG/1069** **2023/VJ11/1179**

Hof van beroep Gent

Arrest

achtste kamer
correctionele zaken

OS
Bijzondere verbeurdverklaring
Ontzetting uit alle rechten artikel 31 eerste lid Sw

COVER 01-00004205178-0001-0095-02-01-1

2022/PGG/1069 - 2023/VJ11/1179

Not.nr. BG55.F1.503256/2022

In de zaak van het Openbaar Ministerie en de burgerlijke partij:

1. nr. **HET FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL,**
voorheen het centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, instelling van openbaar nut, opgericht bij de wet van 15 februari 1993,
met zetel te (...),

tegen

1. nr. 147 **A,M,,**
RRN (...),
van Irakese nationaliteit,
geboren te (...) (Irak) op (...),
wonende te (...),
apfis: (...)

6. nr. 148 **H,B,,**
RRN (...),
van Irakese nationaliteit,
geboren op (...),
wonende te (...),
apfis: (...)

10. nr. 149 **K,F,,**
RRN (...),
van Irakese nationaliteit,
geboren te (...) (Irak) op (...),
wonende te (...) (Duitsland), (...),
apfis: (...)

- **thans aangehouden** -

15. nr. 150 **P,D,,**
van Duitse nationaliteit,
geboren te (...) (Duitsland) op (...),
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk,

16. nr. 151 **O,R,,**
RRN (...),
van Irakese nationaliteit,
geboren te (...) (Irak) op (...),
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk,
apfis: (...)

alias: O.R.
alias: O.R. °(...)
alias: O.R. °(...)

- **thans aangehouden en opgesloten**
in de gevangenis te Lille-Sequedin (Frankrijk) -

17. nr. 152 **R,H,,**
RRN (...),
van Iranese nationaliteit,
geboren te (...) (Iran) op (...),
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk,

alias: X.M.
alias: H.X.

- **thans aangehouden** -

20. nr. 153 **T,M,,**
van Duitse nationaliteit,
geboren te (...) (Duitsland) op (...) ,
wonende te (...) (Duitsland), (...) ,

- de overige beklaagden thans niet inzake voor het hof -

TENLASTELEGGINGEN

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

A
het misdrijf mensensmokkel te hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel
(art. 77 bis lid 1, 2 en 4, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)
met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige
(art. 77 quater lid 1, 1° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)
met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.
(art. 77 quater lid 1, 2° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)
met de omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht.
(art. 77 quater lid 1, 4° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)
met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.
(art. 77 quater lid 1, 6° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)
met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.
(art. 77 quinquies lid 1, 2° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)
ten nadele van niet nader geïdentificeerde slachtoffers en voor elk van de verdachten voor hun aandeel in de organisatie
In het gerechtelijk arrondissement West-Vlaanderen, meer bepaald te De Panne, te Kortrijk en bij samenhang elders in het Rijk, zoals te Lochristi, alsook buiten het Rijk, te weten in Duitsland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk (art. 10ter en 12 V.T. Sv.), op niet nader bepaalde ogenblikken in de periode 01.08.2021 tot en met 05.07.2022,
door A.M., (...), H.B., (...), K.F., (...), P.D., O.R., R.H., (...), T.M. en (...)

B
leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft, te weten een criminele organisatie die zich inlaat met de mensensmokkel met de hierboven vermelde verzwarende omstandigheden
(art. 324 bis en 324 ter § 4 Sw)
In het gerechtelijk arrondissement West-Vlaanderen, meer bepaald te De Panne, te Kortrijk en bij samenhang elders in het Rijk, zoals te Lochristi, alsook buiten het Rijk, te weten in Duitsland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk (art. 10ter en 12 V.T. Sv.), op niet nader bepaalde ogenblikken in de periode 01.08.2021 tot en met 05.07.2022,
door (...), K.F., (...) en R.H.

C
terwijl hij wist dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324 bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft te weten een criminele organisatie die zich inlaat met de mensensmokkel met de hierboven vermelde verzwarende omstandigheden
(art. 324 bis en 324 ter § 3 Sw)
In het gerechtelijk arrondissement West-Vlaanderen, meer bepaald te De Panne, te Kortrijk en bij samenhang elders in het Rijk, zoals te Lochristi, alsook buiten het Rijk, te weten in Duitsland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk, op niet nader bepaalde ogenblikken in de periode 01.08.2021 tot en met 05.07.2022,
door A.M., (...), O.R. en (...)

D
zelfs zonder de bedoeling een misdrijf in het raam van een criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikelen 66 tot 69 van het Strafwetboek bedoelde wijzen, wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft, te weten een criminele organisatie die zich inlaat met de mensensmokkel met de hierboven vermelde verzwarende omstandigheden
(art. 324 bis en 324 ter § 1 Sw)

In het gerechtelijk arrondissement West-Vlaanderen, meer bepaald te De Panne, te Kortrijk en bij samenhang elders in het Rijk, zoals te Lochristi, alsook buiten het Rijk, te weten in Duitsland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk, op niet nader bepaalde ogenblikken in de periode 01.08.2021 tot en met 05.07.2022,
door (...), H.B., (...), P.D., (...), T.M. en (...)

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3°, 43 bis en 43 quater van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990 en gewijzigd door de Wet van 19 december 2002 (B.S. 14 februari 2003) te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring

(...)

In hoofde van K.F. (10de beklaagde)

van een bedrag van 78.650 dollar en 22.500 euro,

zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen, zijnde het equivalent bedrag van het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen doch niet kon worden teruggevonden in het vermogen van de beklaagde.

(...)

In hoofde van R.H. (17de beklaagde)

van een bedrag van 157.000 Pond en 2.000 euro,

zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen, zijnde het equivalent bedrag van het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen doch niet kon worden teruggevonden in het vermogen van de beklaagde.

* * *

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, B.17e correctionele kamer, van 18 oktober 2023, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Op strafgebied

(...)

Ten aanzien van A.M., eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en C bewezen.

Veroordeelt A.M. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en C tot een gevangenisstraf van 5 jaar en tot een geldboete van 2000,00 EUR, verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op 16000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft deze gevangenisstraf voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 1 jaar en wat betreft deze geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor negen/tienden van de uitgesproken geldboete.

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig artikel 77*sexies* Vreemdelingenwet ontzet uit alle rechten voorzien in artikel 31 eerste lid Strafwetboek voor een termijn van 10 jaar:

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt A.M. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 2/34 x 2795,00 = 164,41 EUR

(...)

Ten aanzien van H.B., zesde beklaagde

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A en D niet bewezen voor wat betreft het deel van de incriminatieperiode van 1 augustus 2021 tot en met 7 oktober 2021 in hoofde van de zesde beklaagde en spreekt hem daarvoor vrij en ontslaat hem terzake van elke verdere rechtsvervolging zonder kosten.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en D bewezen, met uitzondering van het deel van de incriminatieperiode van 1 augustus 2021 tot en met 7 oktober 2021.

Veroordeelt H.B. voor de bewezen verklaarde vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en D tot een gevangenisstraf van 40 maanden en tot een geldboete van 1000,00 EUR, verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op 8000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft deze gevangenisstraf voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 12 maanden en wat betreft deze geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van negen/tienden van de uitgesproken geldboete.

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig artikel 77*sexies* Vreemdelingenwet ontzet uit alle rechten voorzien in artikel 31 eerste lid Strafwetboek voor een termijn van 10 jaar:

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt H.B. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 1/34 x 2795,00 = 82,21 EUR

(...)

<u>Ten aanzien van K.F., tiende beklaagde</u>

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en B bewezen.

Veroordeelt K.F. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B tot een gevangenisstraf van 10 jaar en tot een geldboete van 10000,00 EUR, verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op 80000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig artikel 77*sexies* Vreemdelingenwet ontzet uit alle rechten voorzien in artikel 31 eerste lid Strafwetboek voor een termijn van 10 jaar:

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt K.F. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 3/34 x 2795,00 = 246,62 EUR

Verklaart overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43*bis* Strafwetboek een bedrag van 60.000,00 euro – waarvan 4.665,00 euro inbeslaggenomen werd en gedeponeerd werd bij de Duitse rechtbank (Osnabrück) - verbeurd in het vermogen van de tiende beklaagde.

(...)

<u>Ten aanzien van P.D., vijftiende beklaagde</u>

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en D bewezen.

Veroordeelt P.D. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en D tot een gevangenisstraf van 40 maanden en tot een geldboete van 1000,00 EUR, verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op 8000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft deze gevangenisstraf voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 26 maanden en wat betreft deze geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van negen/tienden van de uitgesproken geldboete.

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig artikel 77*sexies* Vreemdelingenwet ontzet uit alle rechten voorzien in artikel 31 eerste lid Strafwetboek voor een termijn van 10 jaar:

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt P.D. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 1/34 x 2795,00 = 82,21 EUR

<u>Ten aanzien van O.R., zestiende beklaagde</u>

Zegt voor recht dat de in de dagvaarding weerhouden aliassen terecht werden toegewezen aan deze beklaagde.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en C bewezen.

Veroordeelt O.R. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en C tot een gevangenisstraf van 8 jaar en tot een geldboete van 3000,00 EUR, verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op 24000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig artikel 77*sexies* Vreemdelingenwet ontzet uit alle rechten voorzien in artikel 31 eerste lid Strafwetboek voor een termijn van 10 jaar:

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;

6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt O.R. tot betaling van:
- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 2/34 x 2795,00 = 164,41 EUR

Ten aanzien van R.H., zeventiende beklaagde

Zegt voor recht dat de in de dagvaarding weerhouden aliassen terecht werden toegewezen aan deze beklaagde.

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging A en B niet bewezen voor wat betreft het deel van de incriminatieperiode van 4 mei 2022 tot en met 5 juli 2022 in hoofde van de zeventiende beklaagde en spreekt hem daarvoor vrij en ontslaat hem terzake van elke verdere rechtsvervolging zonder kosten.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en B, met uitzondering van het deel van de incriminatieperiode van 4 mei 2022 tot en met 5 juli 2022, bewezen.

Veroordeelt R.H. voor de bewezen verklaarde vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B tot een gevangenisstraf van 11 jaar en tot een geldboete van 10000,00 EUR, verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op 80000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig artikel 77*sexies* Vreemdelingenwet ontzet uit alle rechten voorzien in artikel 31 eerste lid Strafwetboek voor een termijn van 10 jaar:
1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt R.H. tot betaling van:
- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70

opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 3/34 x 2795,00 = 246,62 EUR

Verklaart overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Strafwetboek een bedrag van 100.000,00 euro verbeurd in het vermogen van de zeventiende beklaagde.

(...)

Ten aanzien van T.M., twintigste beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en D bewezen.

Veroordeelt T.M. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en D tot een gevangenisstraf van 30 maanden en tot een geldboete van 1000,00 EUR, verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op 8000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft deze gevangenisstraf voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 12 maanden en wat betreft deze geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van negen/tienden van de uitgesproken geldboete.
Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig artikel 77sexies Vreemdelingenwet ontzet uit alle rechten voorzien in artikel 31 eerste lid Strafwetboek voor een termijn van 10 jaar:
1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt T.M. tot betaling van:
- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 1/34 x 2795,00 = 82,21 EUR

(...)

Overtuigingsstukken:

OS BADW6492, BADW6485 (...), BADW6497 (HD met camerabeelden), BADW6681 (... in beslag genomen bij M.Z.), BAQZ6796, BABP2353, BABP2328, BABP2327, BABP2310, BABP2312, BABP2311, de overtuigingsstukken op de lijst met in beslag genomen goederen startend met BABP2348 tot en met BABP2346, BADW6685, BABP2352, BABP2334 tot en met BABP2333: beveelt de opheffing van het beslag en stelt de voorwerpen ter beschikking van de procureur des Konings teneinde te handelen als naar recht.

OS AABU0316 (buitenboordmotor), AABU0317 (vaartuig), AABU0318 (opblaasbare boot), AABU0319 (jerrycan), AABU0320, AABU0321 en AABU0322 (reddingsvesten), BACL3976 ((...) SM-918B/DS), BABP1911, BABP1905 en BABP1906, OS BADW6424tot en met BADW6435 (SIM-kaart), BADW6436 tot en met BADW6439 (USB-stick), BABP1909 (...), BADW6422 en BADW6423 (gsm), BABP2300 tot en met BABP2305 (facturen), OS BADW6661 (cd's), BADW6662 (...), BADW6663 (...), BADW6471 (USB-stick), BADW6472 (SIM-kaart), BADW6473 (USB), BADW6474 (cd's), BADW6457 (SD kaartlezer), BADW6460 (...), BADW6456 (8 mm film cassette), BADW6458 (simkaart), BADW6459 (tablet ...), BADW6461 tot en met BADW6463 (simkaart), BADW6464 (USB), BADW6465 (simkaart), BADW6466 (grijze cd-houder), BABP2002 (...), BABP2001 (...), BABP2331 (3 tickets tankbeurten), BABP2330 en BABP2329 (lege zakken geld), BABP1914 tot en met BABP1929, BABP2238, BABP2240, BABP1902, overtuigingsstukken op lijst met inbeslaggenomen voorwerpen startend met BABP2200 tot en met BABP2215 en BABP2217 tot en met BABP2234, en BABP1943 tot en met BABP1941, BABP2336, BADW6469, BADW6470, BABP1904, BABP2341, BABP2342, BABP6467, BADW6468, BABP1901, BABP2000, BABP2326, BABP1913, BABP1912, BADW6680, BABP1965, BABP1966, BABP1967, BABP1968, lijst met in beslag genomen goederen startend met BADW6682 tot en met BABP2308, BADW6467 tot en met BABP2000, BABP1911 tot en met BABP2325, BADW6449 tot en met BADW6455, BADW6452 tot en met BABP2340, BADW6664 tot en met BADW6673, BADW6446 tot en met BABP1903, BABP1930 tot en met BABP1936, BADW6674 tot en met BADW6679, BADW6440 tot en met BADW6684, BABP1969, BADW6448, BADW6686, BABP1910, BABP2337: beveelt de verbeurdverklaring gezien het zaken betreft die het voorwerp van de bewezen verklaarde feiten uitmaken of die gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van ditzelfde misdrijf, zaken eigendom van een beklaagde die veroordeeld werd (artikel 42, 1° en artikel 43 Strafwetboek).

(...)

De overtuigingsstukken die niet expliciet opgesomd worden, worden ter beschikking gesteld aan het openbaar ministerie.

(...)

Op burgerlijk gebied

1. Vordering van Het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij lastens derde beklaagde ontvankelijk doch ongegrond.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij lastens de overige beklaagden ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt alle beklaagden, met uitzondering van de derde beklaagde, dienvolgens solidair om aan voormelde burgerlijke partij te betalen: de som van vijfduizend euro (5000,00 EUR), meer de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 3 februari 2022 tot en met de dag voorafgaand aan onderhavig vonnis, meer de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Veroordeelt alle beklaagden, met uitzondering van de derde beklaagde, eveneens solidair om aan de burgerlijke partij als rechtsplegingsvergoeding de som van 1.350,00 euro te betalen.

2. De eventuele overige burgerlijke belangen

Houdt ambtshalve de (eventuele overige) burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv. (zoals laatst gewijzigd bij wet van 08.06.2017 – *BS* 21.06.2017).

***

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering strekkende tot de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van A.M..

Gelet op het vonnis van deze rechtbank en kamer van heden waarbij A.M. o.a. veroordeeld werd tot een effectieve gevangenisstraf van 4 jaar.

Gehoord de veroordeelde, bijgestaan door zijn raadsman en legt een stuk neer.

Gelet op de zwaarte van de uitgesproken straf.

Gelet op het feit dat er redenen zijn om te vrezen dat hij nieuwe misdrijven zou gaan plegen.

OM DEZE REDENEN:
Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:
33§2 van de wet van 20 juni 1990
11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935;

DE RECHTBANK,
wat betreft de vordering strekkende tot onmiddellijke aanhouding

Rechtdoende op tegenspraak

Zegt dat er geen redenen voorhanden zijn om de onmiddellijke aanhouding van A.M. te bevelen.

***

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering strekkende tot de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van O.R..

Gelet op het vonnis van deze rechtbank en kamer van heden waarbij O.R. o.a. veroordeeld werd tot een effectieve gevangenisstraf van 8 jaar.

Gehoord de veroordeelde, vertegenwoordigd door zijn raadsman.

Gelet op de zwaarte van de uitgesproken straf.

Gelet op het feit dat er redenen zijn om te vrezen dat hij nieuwe misdrijven zou gaan plegen.

Gelet op het recidivegevaar en het vluchtgevaar.

OM DEZE REDENEN:
Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:
33§2 van de wet van 20 juni 1990
11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935;

DE RECHTBANK,
wat betreft de vordering strekkende tot onmiddellijke aanhouding

Rechtdoende op tegenspraak
doch in afwezigheid van de veroordeelde

Beveelt de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van O.R. om 10u07 uur.

* * *

Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld conform de beroepsakte en het grievenschrift:

- door de beklaagde O.R., op 26 oktober 2023;

- door de beklaagde R.H., op 2 november 2023, overgeschreven in het register ter griffie op 3 november 2023 (zonder grievenformulier);

- door de beklaagde P.D., op 8 november 2023;

- door het openbaar ministerie, tegen de beklaagde R.H., op 8 november 2023;

- door het openbaar ministerie, tegen de beklaagde O.R., op 8 november 2023;

- door het openbaar ministerie, tegen de beklaagde P.D., op 8 november 2023;

- door de beklaagde R.H., op 10 november 2023;

- door de beklaagde K.F., op 10 november 2023;

- door de beklaagde T.M., op 14 november 2023;

- door de beklaagde A.M., op 15 november 2023;

- door het openbaar ministerie, tegen de beklaagde T.M., op 15 november 2023;

- door het openbaar ministerie, tegen de beklaagde K.F., op 15 november 2023;

- door het openbaar ministerie, tegen de beklaagde A.M., op 16 november 2023;

- door de beklaagde H.B., op 17 november 2023;

- door het openbaar ministerie, tegen de beklaagde H.B., op 17 november 2023;

* * *

Gehoord ter openbare terechtzitting van 31 januari 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde A.M., in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester V.L., in de plaats van meester G.T., beiden advocaat te (...);

- de beklaagde H.B., in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester S.F., advocaat te (...), in de plaats van meester V.K., advocaat te (...);

- de beklaagde K.F., in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester V.J., advocaat te (...);

- de beklaagde P.D., in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester E.B., advocaat te (...);

- de beklaagde O.R., in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester L.N., advocaat te (...);

- de beklaagde R.H., in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester S.F., advocaat te (...);

- de beklaagde T.M., in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester S.M., advocaat te (...);

- Advocaat-generaal D.P.;

- de burgerlijke partij het Federaal centrum voor de analyse van migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel, in haar eis, vertegenwoordigd door meester K.H., advocaat te (...), in de plaats van meester A.L., advocaat te (...);

* * *

Gehoord ter openbare terechtzitting van 15 mei 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde A.M., in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester G.T., advocaat te (...);

- de beklaagde H.B., in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester V.K., advocaat te (...);

- de beklaagde K.F., in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester V.J. en meester V.A., beiden advocaat te (...) en tevens bijgestaan door de aangestelde tolk (Sorani);

- de beklaagde P.D., in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester E.L., advocaat te (...);

- de beklaagde O.R., in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester L.N., advocaat te (...) en tevens bijgestaan door de aangestelde tolk (Sorani);

- de beklaagde R.H., in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester V.K., advocaat te (...) en meester S.F., advocaat te (...) en tevens bijgestaan door de aangestelde tolk (Sorani);

- de beklaagde T.M. in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester S.M., advocaat te (...) en tevens bijgestaan door de aangestelde tolk (Duits);

- Eerste advocaat-generaal C.F.;

- de burgerlijke partij het Federaal centrum voor de analyse van migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel, in haar eis, vertegenwoordigd door meester A.L., advocaat te (...);

* * *

Gehoord ter openbare terechtzitting van 16 oktober 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde A.M., in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester G.T., advocaat te (...) en tevens bijgestaan door de aangestelde tolk (Sorani);

- de beklaagde H.B., in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester V.K., advocaat te (...);

- de beklaagde K.F., in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester V.J. en meester V.A., beiden advocaat te (...) en tevens bijgestaan door de aangestelde tolk (Sorani);

- de beklaagde P.D., in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester V.K., advocaat te (...), in de plaats van meester E.B., advocaat te (...);

- de beklaagde O.R., in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester L.N., advocaat te (...);

- de beklaagde R.H., in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester V.K., advocaat te (...), meester S.F. en meester V.P., beiden advocaat te (...) en tevens bijgestaan door de aangestelde tolk (Sorani);

- de beklaagde T.M., in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester S.M., advocaat te Sint-Amandsberg;

- Advocaat-generaal D.P., in zijn vordering;

- de burgerlijke partij het Federaal centrum voor de analyse van migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel, in haar eis, vertegenwoordigd door meester A.L., advocaat te (...);

** *

Gehoord ter openbare terechtzitting van 11 december 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde A.M., in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester G.T., advocaat te (...);

- de beklaagde H.B., in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester V.K., advocaat te Sint-Kruis;

- de beklaagde K.F., in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester V.A., advocaat te (...);

- de beklaagde P.D., in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester E.B., advocaat te (...);

- de beklaagde O.R., in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester L.N., advocaat te (...);

- de beklaagde R.H., in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester V.K., advocaat te (...) en meester B.E., in de plaats van meester S.F., beiden advocaat te (...);

- de beklaagde T.M., in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester V.K., advocaat te (...), in de plaats van meester S.M., advocaat te (...);

- Advocaat-generaal D.P., in zijn vordering;

- de burgerlijke partij het Federaal centrum voor de analyse van migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel, in haar eis, vertegenwoordigd door meester V.A., in de plaats van meester A.L., beiden advocaat te (...);

* * *

I. Saisine

1. De initieel zestiende beklaagde **O.R.** heeft op 26 oktober 2023 hoger beroep aangetekend tegen het lastens hem op tegenspraak gewezen vonnis van de B.17 kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen - afdeling Brugge -, zetelend in strafzaken van 18 oktober 2023.

In zijn grievenschrift neergelegd op dezelfde dag heeft de beklaagde O.R. op nauwkeurige wijze de volgende grieven laten gelden:

- 'schuld': *"Tenlastelegging C wordt betwist."*;
- 'straf en/of maatregel': *"In hoofdorde verzoekt appellant om een serieuze herleiding van deze straf. Verder verzoekt hij eveneens zijn straf met de gunst van het uitstel te willen bekleden."*;

Het openbaar ministerie heeft op 8 november 2023 ter griffie tegen de beklaagde **O.R.** hoger beroep aangetekend.

Tegelijkertijd werd een grievenformulier hoger beroep neergelegd waarin op nauwkeurige wijze grieven m.b.t. de strafmaat worden geformuleerd.

2. De initieel zeventiende beklaagde **R.H.** heeft op 2 november 2023 vanuit de gevangenis (overgeschreven in het register ter griffie op 3 november 2023) en op 10 november 2023 andermaal via zijn raadsman ter griffie hoger beroep aangetekend tegen het lastens hem op tegenspraak gewezen vonnis van de B.17 kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen - afdeling Brugge -, zetelend in strafzaken van 18 oktober 2023.

In zijn grievenschrift neergelegd op 10 november 2023 heeft de beklaagde R.H. op nauwkeurige wijze de volgende grieven laten gelden:

- 'schuld': *"betwist de verzwarende omstandigheid van leiderschap."*;
- 'straf en/of maatregel': *"te hoog."*.

Het openbaar ministerie heeft op 8 november 2023 ter griffie tegen de beklaagde **R.H.** hoger beroep aangetekend.

Tegelijkertijd werd een grievenformulier hoger beroep neergelegd waarin op nauwkeurige wijze grieven m.b.t. de strafmaat worden geformuleerd.

3. De initieel vijftiende beklaagde **P.D.** heeft op 8 november 2023 hoger beroep aangetekend tegen het lastens hem op tegenspraak gewezen vonnis van de B.17 kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen - afdeling Brugge -, zetelend in strafzaken van 18 oktober 2023.

In zijn grievenschrift neergelegd op dezelfde dag heeft de beklaagde P.D. op nauwkeurige wijze de volgende grieven laten gelden:

- 'procedure': *"niet uitvoerig verhoord omtrent tenlasteleggingen in Duitsland"*;
- 'schuld': *"schuld aan A en D wordt betwist – vrijspraak verzocht"*;
- 'straf en/of maatregel': *"40 maanden waarvan 14 maand effectief en 8000 € waarvan 800 € effectief te zwaar"*;
- 'burgerlijke rechtsvordering': *"gelet op verzochte vrijspraak"*.

De beklaagde heeft op de terechtzitting van het hof van 11 december 2024 afstand gedaan van de grief 'procedure'. Akte wordt hem verleend in het dictum van deze afstand.

Het openbaar ministerie heeft op 8 november 2023 ter griffie tegen de beklaagde P.D. hoger beroep aangetekend.

Tegelijkertijd werd een grievenformulier hoger beroep neergelegd waarin op nauwkeurige wijze grieven m.b.t. de strafmaat worden geformuleerd.

4. De initieel tiende beklaagde **K.F.** heeft op 10 november 2023 hoger beroep aangetekend tegen het lastens hem op tegenspraak gewezen vonnis van de B.17 kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen - afdeling Brugge -, zetelend in strafzaken van 18 oktober 2023.

In zijn grievenschrift neergelegd op dezelfde dag heeft de beklaagde K.F. op nauwkeurige wijze de volgende grieven laten gelden:

- 'schuld': *"betwisting schuld aan alle ten laste gelegde feiten"*;
- 'straf en/of maatregel': *"strafmaat in het geheel, verzoek tot mildere toepassing van de strafmaat"*;
- 'burgerlijke rechtsvordering': *"verzoek tot afwijzing burgerlijke vordering"*.

Het openbaar ministerie heeft op 15 november 2023 ter griffie tegen de beklaagde K.F. hoger beroep aangetekend.

Tegelijkertijd werd een grievenformulier hoger beroep neergelegd waarin op nauwkeurige wijze grieven m.b.t. de strafmaat worden geformuleerd.

5. De initieel twintigste beklaagde **T.M.** heeft op 14 november 2023 hoger beroep aangetekend tegen het lastens hem op tegenspraak gewezen vonnis van de B.17 kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen - afdeling Brugge -, zetelend in strafzaken van 18 oktober 2023.

In zijn grievenschrift neergelegd op dezelfde dag heeft de beklaagde T.M. op nauwkeurige wijze de volgende grieven laten gelden:

- 'procedure';
- 'schuld';
- 'straf en/of maatregel': *"strafmaat"*;
- 'burgerlijke rechtsvordering';
- 'andere': *"uitstel probatie"*.

Ter terechtzitting van het hof van 16 oktober 2024 deed de beklaagde afstand van de grief procedure. Akte wordt hem verleend in het dictum van deze afstand.

Het openbaar ministerie heeft op 15 november 2023 ter griffie tegen de beklaagde T.M. hoger beroep aangetekend.

Tegelijkertijd werd een grievenformulier hoger beroep neergelegd waarin op nauwkeurige wijze grieven m.b.t. de strafmaat worden geformuleerd.

6. De initieel eerste beklaagde **A.M.** heeft op 15 november 2023 hoger beroep aangetekend tegen het lastens hem op tegenspraak gewezen vonnis van de B.17 kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen - afdeling Brugge -, zetelend in strafzaken van 18 oktober 2023.

In zijn grievenschrift neergelegd op dezelfde dag heeft de beklaagde **A.M.** op nauwkeurige wijze de volgende grieven laten gelden:

- 'schuld': *"Tenlastelegging A: verzwarende omstandigheid van misdrijf gepleegd t.o.v. minderjarige → niet bewezen"*;
- 'straf en/of maatregel': *"gevangenisstraf → verzoek om gevangenisstraf volledig met uitstel te willen bekleden m.u.v. ondergane voorhechtenis gelet op de moraliteit en compleet gebrek aan voorgaanden."*.

Het openbaar ministerie heeft op 16 november 2023 ter griffie tegen de beklaagde A.M. hoger beroep aangetekend.

Tegelijkertijd werd een grievenformulier hoger beroep neergelegd waarin op nauwkeurige wijze grieven m.b.t. de strafmaat worden geformuleerd.

7. De initieel zesde beklaagde **H.B.** heeft op 17 november 2023 hoger beroep aangetekend tegen het lastens hem op tegenspraak gewezen vonnis van de B.17 kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen - afdeling Brugge -, zetelend in strafzaken van 18 oktober 2023.

In zijn grievenschrift neergelegd op dezelfde dag heeft de beklaagde **H.B.** op nauwkeurige wijze de volgende grieven laten gelden:

- 'schuld': *"cliënt is onschuldig"*;
- 'straf en/of maatregel': *"subsidiair: straf volledig met uitstel"*;
- 'burgerlijke rechtsvordering': *"rechtbank is onbevoegd gelet op de vrijspraak, subsidiair vordering ongegrond"*.

Het openbaar ministerie heeft op 17 november 2023 ter griffie tegen de beklaagde H.B. hoger beroep aangetekend.

Tegelijkertijd werd een grievenformulier hoger beroep neergelegd waarin op nauwkeurige wijze grieven m.b.t. de strafmaat worden geformuleerd.

8. De hoger beroepen zijn regelmatig naar tijd en vorm en ontvankelijk.
Na onderzoek van de zaak stelt het hof vast dat er geen grieven van openbare orde, zoals bedoeld in art. 210 Sv., dienen te worden opgeworpen.

9. Gelet op de draagwijdte van het bestreden vonnis en de daar tegen aangevoerde grieven, zoals hoger aangegeven, dient vastgesteld dat dit vonnis in zijn geheel aan de beoordeling van het hof is onderworpen wat betreft de beklaagden **K.F.**, **P.D.** en **T.M.**.

Wat betreft de beklaagde **A.M.** is het hof gevat om te oordelen over de schuld van deze beklaagde aan de verzwarende omstandigheid dat de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A gepleegd zijn ten aanzien van een minderjarige en over de strafmaat en alle beslissingen die daarmee onlosmakelijk verbonden zijn. De schuld van de beklaagde A.M. aan de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A *met inbegrip van de*

overige verzwarende omstandigheden, en de schuld aan de feiten, voorwerp van de tenlastelegging C staat in zijnen hoofde definitief vast (bij gebrek aan desbetreffend hoger beroep).

Wat betreft de beklaagde **H.B.** is het hof gevat om te oordelen over de schuld van deze beklaagde aan de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A en D wat betreft de incriminatieperiode van 8 oktober 2021 tot en met 5 juli 2022, de strafmaat en alle beslissingen die daarmee onlosmakelijk verbonden zijn, alsook de beslissing op burgerlijk gebied. De beklaagde H.B. werd definitief vrijgesproken voor de tenlasteleggingen A en D wat betreft de incriminatieperiode van 1 augustus 2021 t.e.m. 7 oktober 2021.

Wat betreft de beklaagde **O.R.** is het hof gevat om te oordelen over de schuld van deze beklaagde aan de feiten, voorwerp van de tenlastelegging C en de strafmaat (en alle beslissingen die daarmee onlosmakelijk verbonden zijn). De schuld van de beklaagde O.R. aan de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A, staat definitief vast (bij gebrek aan desbetreffend hoger beroep).

Wat betreft de beklaagde **R.H.** is het hof gevat om te oordelen over de schuld van deze beklaagde aan de tenlastelegging B in de incriminatieperiode van 1 augustus 2021 tot en met 3 mei 2022 (gezien de definitieve vrijspraak in zijnen hoofde wat betreft de incriminatieperiode van 4 mei 2022 tot en met 5 juli 2022) en de strafmaat en alle beslissingen die daarmee onlosmakelijk verbonden zijn. De beklaagde R.H. werd definitief veroordeeld voor de tenlastelegging A (met uitzondering van de incriminatieperiode van 4 mei 2022 tot en met 5 juli 2022 waarvoor hij definitief werd vrijgesproken). De door de beklaagde geformuleerde grief 'schuld' (*"betwist de verzwarende omstandigheid van leiderschap."*) heeft immers enkel betrekking op de tenlastelegging B, alwaar de tenlastelegging A mensensmokkel strafbaar stelt *ongeacht of betrokkene de hoedanigheid had van leidend persoon of niet*. Het al dan niet bewezen (en betwiste) leiderschap dat wel ter beoordeling staat sub B, wordt tevens meegenomen bij de beoordeling van de strafmaat voor de definitief bewezen feiten sub A en voor deze sub B *in zoverre bewezen*, telkens in de incriminatieperiode van 1 augustus 2021 tot en met 3 mei 2022.

II. Op strafrechtelijk gebied

1. VOORAFGAANDELIJK – door de beklaagde R.H. opgeworpen excepties

Vooreerst merkt het hof volledigheidshalve op dat de verdediging van de beklaagde R.H., die ter terechtzitting van het hof van 11 december 2024 (andermaal) een (nieuwe) conclusie heeft neergelegd, bevestigde dat deze conclusie alle vorige door hem neergelegde conclusies vervangt. Hiervan werd akte genomen op het proces-verbaal van deze terechtzitting van 11 december 2024.

1.1. Over de beweerde vooringenomen houding en partijdigheid van de onderzoekers

* De beklaagde R.H. stelt in zijn conclusie dat het vermoeden van onschuld in het onderhavige strafdossier op stelselmatige wijze werd geschonden door de onderzoekers van de Federale Gerechtelijke Politie te Brugge die, wat zijn rol betreft, in de processen-verbaal al te zeer hun eigen bevindingen zouden weergeven en op stelselmatige wijze het vermoeden van onschuld zouden schenden.

De beklaagde wijst in zijn conclusie onder meer naar de processen-verbaal waarin de onderzoekers persoonlijke bedenkingen weergeven en verwijzen naar de gsm-gesprekken, aangetroffen video's enz. Hij beklaagt zich er onder meer over dat er geen volledige uitlezing van de gsm's ter beschikking is (zie ter zake ook verder sub 1.2.).

Finaal verzoekt hij, voor zover er geen bijkomende uitlezing en vertaling van alle gesprekken in de gsm-toestellen (minstens de door hem alsnog in zijn laatste vervangende conclusie opgelijste) geschiedt, de strafvordering onontvankelijk wordt verklaard wegens schending van de rechten van verdediging.

* Een beklaagde die voorhoudt dat een opsporingsambtenaar bij zijn vaststellingen deloyaal heeft gehandeld, kan niet volstaan met een enkele bewering of een veronderstelling. Hij dient die aanvoering enigszins aannemelijk te maken. Indien hij daarin slaagt, dient het openbaar ministerie de enigszins aannemelijk gemaakte aanvoering te weerleggen (vgl. Cass. 20 april 2021, P.21.0385.N).

De bepalingen van artikel 127, eerste lid, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, en van artikel 22 van de deontologische code van de politiediensten van 10 mei 2006 houden enkel ambtsverplichtingen in voor politieambtenaren en zij verplichten de rechter niet een

strafonderzoek onregelmatig te verklaren omdat politieambtenaren in hun processen-verbaal kritische of subjectieve inlichtingen over bepaalde partijen verstrekken; de rechter oordeelt onaantastbaar in feite of een opsporingsambtenaar blijk heeft gegeven van partijdigheid, waardoor het strafonderzoek onregelmatig is (vgl. Cass. 27 juni 2017, P.2017.0155.N).

Bovendien toont de enkele omstandigheid dat de onderzoeksrechter in stukken opgave doet van bepaalde feiten die blijken uit reeds gestelde onderzoekshandelingen of uit dergelijke feiten afleidt dat de inverdenkinggestelde of andere bij het onderzoek betrokken personen op een bepaalde wijze hebben of moeten hebben gehandeld, als dusdanig niet aan dat de onderzoeksrechter zich ten aanzien van de inverdenkinggestelde partijdig opstelt of het vermoeden van onschuld miskent. Het staat daarentegen aan de rechter die oordeelt over de regelmatigheid van het gerechtelijk onderzoek om de bewoordingen van de onderzoeksrechter te beoordelen in functie van een geheel van omstandigheden, zoals de aard van de inzichten die het onderzoek reeds heeft opgeleverd op het moment waarop de bekritiseerde bewoordingen worden gebruikt, de geëigende uitdrukkingswijze van de onderzoeksrechter, het doel van de stukken waarin die bewoordingen voorkomen en de context waarin zij zijn geuit (vgl. Cass. 5 november 2019, P.19.0635.N).

De loyaliteit van het openbaar ministerie en de politieambtenaren is ook ingeschreven in §3 van artikel 28*bis* Sv. (*"De procureur de Konings waakt voor de wettigheid van de bewijsmiddelen en de loyaliteit waarmee ze worden verzameld."*) en wordt vermoed, maar dat vermoeden is niet onweerlegbaar.

De partijen kunnen aannemelijk maken dat het openbaar ministerie en de politie deloyaal zijn opgetreden en bewust voor de partijen relevante informatie niet hebben opgenomen of laten opnemen in een proces-verbaal. De partijen dienen ook aannemelijk te maken dat daardoor hun recht op een eerlijk proces is miskend.

Het eerlijke karakter van het proces kan in het gedrang komen wanneer de bewijsgaring in haar geheel is geschied in omstandigheden die doen twijfelen aan de betrouwbaarheid van het verkregen bewijs omdat er twijfel bestaat over de onpartijdigheid van de verbalisanten en over de volledigheid van de door hen aan het strafdossier toegevoegde bewijsgegevens. De vrees voor een partijdige bewijsgaring moet evenwel objectief zijn gerechtvaardigd. Daarvoor is niet vereist dat het bewijs wordt geleverd dat de verbalisanten effectief partijdig hebben gehandeld of bewijs materiaal à décharge hebben achtergehouden, maar de rechter moet wel vaststellen dat er objectieve redenen voorhanden zijn die bij de partijen de gewettigde vrees doen ontstaan dat dit het geval is geweest.

De rechter mag bovendien de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering – zoals door de verdediging van R.H. in tweede orde gevraagd in het beschikkende gedeelte van zijn conclusie – slechts uitspreken wanneer hij omstandigheden vaststelt waardoor het instellen of voortzetten van de strafvordering met eerbiediging van het recht op een eerlijk proces niet meer mogelijk is. De niet-ontvankelijkheid van de strafvordering valt zodoende niet samen met de onregelmatigheid van de handeling die is verricht tijdens de uitoefening van de strafvordering of die aan de oorsprong ervan ligt.

De rechter moet het onherroepelijke karakter van de aantasting van het recht op een eerlijk proces, dat aldus is vereist als voorwaarde voor het niet ontvankelijk verklaren van de strafvordering, *in concreto* vaststellen. Daarvoor moet hij de zaak in haar geheel onderzoeken en nagaan of er aan de door hem vastgestelde onregelmatigheid reeds is geremedieerd in een andere fase van het strafonderzoek (vgl. Cass. 8 november 2022, P.22.0825.N).

* Toegepast op de onderhavige zaak stelt het hof vast dat de onderzoekers van de FGP te Brugge met o.m. de door de verdediging in de door hen in de conclusie geciteerde bewoordingen, weliswaar een *kritische analyse* hebben gemaakt van de onderzoeksgegevens, verweven met hun *eigen bevindingen* en dus van wat *volgens de onderzoekers* reeds uit het onderzoek zou zijn gebleken, hetgeen – opnieuw volgens de visie van de onderzoekers – de versie(s) van de beklaagde weerlegt of ongeloofwaardig zou(den) kunnen maken.

Dit toont echter naar het oordeel van het hof als dusdanig niet aan dat de onderzoekers zich ten aanzien van de beklaagde *partijdig* hebben opgesteld of het vermoeden van onschuld hebben miskend.
Het hof stelt vast dat de onderzoekers deze (door R.H. gelaakte) schriftelijke bewoordingen en gezegdes hebben geuit in functie van de elementen die het onderzoek volgens hen toen reeds had opgeleverd.

Het hof – als bodemrechter – neemt bij de bewijswaardering evenwel àlle elementen uit het strafdossier in overweging, met inbegrip van de verklaringen afgelegd door de beklaagden én door de verdediging op de diverse terechtzittingen. Het hof laat zich bij de bewijswaardering leiden door de innerlijke overtuiging (zie en vgl. Cass. 18 juni 1985, AR 9287, *Arr.Cass.* 1984-85, nr. 633).

Diezelfde innerlijke overtuiging, als leidmotief van de strafrechtelijke besluitvorming, kan worden omschreven als het resultaat van de vrije bewijswaardering door de rechter.

De rechter beoordeelt in beginsel volkomen vrij de bewijswaarde die hij aan een bepaald bewijselement toekent, met dien verstande dat het moet gaan om op regelmatige wijze ingewonnen en verkregen bewijselementen die daarenboven aan de tegenspraak van partijen werden onderworpen. Deze regel houdt in dat de rechter van elk element de geloofwaardigheid meet en gebeurlijk een keuze maakt met betrekking tot die elementen die hij doorslaggevend vindt.

De overtuiging van het hof kan stoelen op zekere en precieze vermoedens, op voorwaarde dat zij versterkt zijn door overeenstemmende elementen en niet afgeleid zijn uit andere vermoedens.

De innerlijke overtuiging van het hof maakt op zich geen bewijs uit. Zij kan slechts de resultante zijn van feitelijke elementen en bewijzen, waarop het hof gesteund heeft om zijn beslissing te gronden.

Wat betreft de beoordeling van de schuldvraag houdt het gegeven dat de rechter aan bepaalde verklaringen meer geloof hecht dan aan andere geen motiveringsgebrek in de zin van artikel 149 van de Gecoördineerde Grondwet in.

In deze zaak werd het gerechtelijk onderzoek grondig gevoerd.

Uit niets blijkt dat dit *eenzijdig* of *partijdig* is gebeurd door de onderzoekers (onder leiding van de onderzoeksrechter) of dat zij bv. voor de partijen – de beklaagde R.H. in het bijzonder – relevante informatie niet zouden hebben opgenomen of laten opnemen in een proces-verbaal.

Louter ten overvloede is het hof nog in deze aanleg ter terechtzitting van 15 mei 2024 ingegaan op de (voor het eerst in deze aanleg gestelde) vraag van de verdediging van R.H. om bijkomende gegevens aan het dossier te laten voegen door het openbaar ministerie en de uitlezing van de gsm('s) als overtuigingsstuk ter griffie neer te leggen (zie hierna onder randnummer 1.2.).

Het hof stelt thans vast dat de bewijsgaring in haar geheel geschied is in omstandigheden die geenszins doen twijfelen aan de betrouwbaarheid van het verkregen bewijs.

Er bestaat voor het hof geen twijfel over de onpartijdigheid van de verbalisanten en over de volledigheid van de door hen aan het strafdossier toegevoegde bewijsgegevens.

Er zijn evenmin objectieve redenen voorhanden die bij de beklaagde de gewettigde vrees (kunnen) doen ontstaan dat dit het geval zou zijn geweest.

De beklaagden kregen ook meermaals de gelegenheid om een verklaring af te leggen, geconfronteerd met de diverse onderzoekselementen.

Zelfs in deze aanleg legde de beklaagde R.H., bijgestaan door zijn raadsman, nog een nieuw verhoor af bij de onderzoekers alwaar hij (opnieuw) geconfronteerd werd met de gegevens van het strafdossier en uitgebreid zijn versie van de feiten kon geven (zie verder).

De verdediging maakt derhalve geenszins aannemelijk dat de loyaliteit van de politieambtenaren – onder leiding van de onderzoeksrechter – in het gevoerde gerechtelijk onderzoek niet is geëerbiedigd en dat het recht op een eerlijk proces daardoor onherroepelijk is aangetast.

De door de beklaagde in zijn regelmatig ter terechtzitting van het hof van 11 december 2024 neergelegde beroepsconclusie ontwikkelde argumenten zijn in rechte niet van voldoende grond om voormelde besluiten van het hof te ontkrachten.

1.2. Het verzoek tot de integrale uitlezing en vertaling van alle GSM-toestellen

* In de ter terechtzitting van 11 december 2024 neergelegde conclusie verzoekt de verdediging het hof om, alvorens recht te doen, het openbaar ministerie uit te nodigen om de integrale uitlezing van alle gsm-toestellen op te vragen en aan de beklaagde over te maken. Tevens verzoekt men het hof om de communicatie in deze toestellen te laten vertalen, minstens de door hem thans in zijn conclusie opgelijste relevante Whatsappgesprekken.

Bij gebreke daaraan verzoekt men het hof – zoals hoger reeds aangehaald – om te oordelen dat de rechten van verdediging in zijnen hoofde geschonden zijn en dat de strafvordering onontvankelijk dient te worden verklaard, minstens dat de stukken uit het strafdossier dienen te worden geweerd alsook alle daarop geënte onderzoeksdaden.

* In de lijn van wat hoger (onder randnummer 1.1.) reeds werd vermeld, vereisen het recht op een eerlijk proces en het recht van verdediging in de regel dat een beklaagde inzage krijgt van alle gegevens à charge en à décharge waarover de politie tijdens het opsporingsonderzoek heeft kunnen beschikken en die pertinent zijn voor de beoordeling van de schuldvraag.

Dat recht is evenwel niet absoluut.

Uit het oordeel van de rechter kan blijken dat de voeging van bepaalde van die gegevens niet nodig is voor het achterhalen van de waarheid. De rechter oordeelt daarover onaantastbaar.

Hij kan daarbij een geheel van omstandigheden tegen elkaar afwegen, waaronder het belang van de zaak, de vereiste omvang en de diepgang van het strafonderzoek in verhouding met dat belang, de aannemelijkheid van het verweer van de partij die de afwezigheid van bepaalde gegevens bekritiseert en de doorslaggevende aard van de reeds in het strafdossier aanwezige bewijsgegevens voor de beoordeling van de schuldvraag (vgl. Cass. 3 september 2024, P.24.0722.N).

Art. 6 EVRM en de artikelen 55, 56, 63 en 70 Sv. vereisen niet dat onderzoekshandelingen worden gesteld die niet te verantwoorden zijn in verhouding tot het redelijkerwijze te verwachten resultaat. Die bepalingen beletten de onderzoeksrechter dan ook niet om de omvang van zijn onderzoek in eerste instantie af te stemmen op zijn *prima facie* inschatting van de kennelijke onevenredigheid tussen de kosten en inspanningen vereist voor het stellen van bepaalde onderzoekshandelingen en de mogelijkheid om op grond van de te verwachten resultaten van die onderzoekshandelingen de daders van de aangeklaagde feiten op te sporen en relevant bewijs van die feiten te verzamelen, zoals bepaald in art. 55 Sv.
(vgl. Cass. 2 mei 2023, P.23.0068.N).

* Het hof merkt op dat reeds op de eerste, inleidende terechtzitting van 31 januari 2024 (dus ca. een jaar geleden) de zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 15 mei 2024 *teneinde partijen toe te laten onderling conclusies uit te wisselen.*

Kort voor deze eerst vastgestelde pleitzitting bood de beklaagde R.H. zich, samen met zijn raadsman, op 16 april 2024 geheel op eigen initiatief aan bij de(zelfde) onderzoekers van de Federale Politie West-Vlaanderen om opnieuw een verklaring af te leggen, waarvan akte werd genomen in het navolgend proces-verbaal 504271/2024, gevoegd aan het strafdossier.

Op de terechtzitting van 15 mei 2024 werd door de verdediging van R.H. een conclusie en een stuk neergelegd, waarbij men aan het hof o.m. vroeg om *de uitlezing van de gsm alsook de bijhorende software ter beschikking te stellen om over te gaan tot analyse van de gegevens die in beslag werden genomen*. Men verzocht tevens om *de voeging van de*

JIT-overeenkomst met het Verenigd Koninkrijk en *de stukken afkomstig van het Verenigd Koninkrijk.*

Het hof is hierop op de terechtzitting van 15 mei 2024 ingegaan *in die zin dat* aan het openbaar ministerie werd verzocht om de JIT-overeenkomst te voegen waarvan sprake in het proces-verbaal 501993 van 17 februari 2023 (karton 25 – stuk 12), alsook de beschikking tot huiszoeking bij de beklaagde R.H. uitgevoerd in het Verenigd Koninkrijk met vertaling in het Nederlands (zie verder onder randnummer 1.3.). Het openbaar ministerie werd eveneens verzocht om te laten overgaan tot de uitlezing van de gsm's van R.H. en als overtuigingsstuk te laten neerleggen ter griffie van het hof.

Het openbaar ministerie heeft vervolgens de JIT-overeenkomst alsook de beschikking tot huiszoeking uit het Britse dossier (met vertaling) gevoegd aan onderhavig strafdossier. Bovendien werd een USB-stick met gsm extractie neergelegd ter griffie van het hof onder OS BADW 6534 (alwaar de uitlezing van de gsm tot dan conform de parketnota WVL 09/2016 bij de politie zelf werd bewaard i.p.v. ter griffie).

Op de navolgende terechtzitting van 16 oktober 2024 legde de verdediging van R.H. andermaal een conclusie neer waarin men toen *de integrale uitlezing van alle gsm's* vroeg alsook *de vertaling van alle communicatie in de uitgelezen gsm-toestellen.* Bovendien wou men de voeging van *de stukken afkomstig van het Verenigd Koninkrijk* en *van het Britse onderzoek waarvan melding wordt gemaakt in de JIT-overeenkomst*. In die conclusie – die thans niet meer gehandhaafd wordt temeer daar de verdediging op de (laatste) terechtzitting van het hof van 10 december 2024 bevestigde dat de alsdan neergelegde conclusie alle vorige vervangt – gaf men zelf aan dat de uitlezing van het gsm-toestel in totaal 2266 conversaties bevat, dewelke elk uit een veelvoud aan berichten bestaan. De verdediging hekelde het gegeven dat enkel de communicatie zelf werd neergelegd, gebrand op een CD-rom.

Hierop stelde de advocaat-generaal ter terechtzitting van 16 oktober 2024 dat de beklaagde tot nog toe geen codes van zijn gsm's heeft willen geven aan de onderzoekers (hetgeen weliswaar zijn goed recht is) en dat de onderzoekers tijdens het gerechtelijk onderzoek enkel zijn (...) konden 'kraken' en uitlezen, maar niet de andere in beslag genomen gsm's.

De beklaagde was steeds in de mogelijkheid om, op zijn eenvoudige vraag, kennis te nemen van de gesprekken, hetgeen hij finaal ook heeft gedaan. Er was geen enkele poging van de onderzoekers/de onderzoeksrechter of (sinds de verwijzing van het dossier) het openbaar ministerie om dit recht aan hem te ontzeggen.

De beklaagde zélf verklaarde op diezelfde terechtzitting van 16 oktober 2024, waarop hij in persoon aanwezig was, aan het hof dat hij op het ogenblik van gerechtelijk onderzoek 2 (...) (...) had die werkten en dat in de andere gsm's die bij hem in beslag werden genomen **geen sim-kaarten zaten**. Op vraag van het hof bevestigde hij dat hij, telkens hij van de raadkamer kwam, zijn dossier heeft ingekeken tot aan de behandeling van zijn zaak voor de correctionele rechtbank (zie proces-verbaal van de terechtzitting van 16 oktober 2024).

De beklaagde werd tevens meermaals verhoord tijdens het gerechtelijk onderzoek en hij nam aldus inzage van het strafdossier na elke zitting van de raadkamer bij de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, en ook nog hangende deze beroepsprocedure.

De beklaagde heeft toegang gekregen tot alle overtuigingsstukken en kon die consulteren. Op zijn eenvoudige vraag werd alle communicatie van de in beslag genomen en uitgelezen (...) aan het dossier gevoegd, hetgeen hij kon raadplegen. De beklaagde maakt geenszins aannemelijk dat er nog nuttige informatie in - gebeurlijk - niet uitgetikte/ vertaalde gesprekken is vervat.

De beklaagde heeft de authenticiteit van de voorhanden zijnde gesprekken, zoals weergegeven in het dossier, nooit echt betwist. Hij heeft ook nooit beweerd of vermeld dat er bepaalde *andere*, relevante gesprekken op zijn gsm (één of meerdere) zouden staan die van belang zouden zijn en waarvan de verdediging thans (weliswaar zeer vaag) gewag maakt. Integendeel werkten er volgens hem maar 2 van de in beslag genomen gsm's.
Finaal, in het hoger reeds vermelde nieuwe verhoor dat hij op eigen initiatief op 16 april 2024 bij de FGP Brugge ging afleggen hangende deze beroepsprocedure, met bijstand van zijn raadsman, werd hij andermaal geconfronteerd met zijn eigen - belastende - whatsapp gesprekken (gevoegd aan het dossier). Hij heeft deze op zich niet betwist en antwoordde onder meer:

"(...) ik moest het doorzeggen. Ik moest het doorzeggen van "S.". "S." gaf me de instructies. (...) Ja, dat zijn mijn woorden. Ik heb het werk gedaan. (...) Ik heb dit gesprek gevoerd. De broer van D. was in Frankrijk. Ik moest een pistool vinden voor hem. Ik ging het zelf oplossen. (...) Ik was aan het opscheppen, dit was opnieuw grootspraak."

De onderzoekers: "uit bovenstaand gesprek blijkt heel duidelijk dat u de bevelen uitdeelt. "Sa." vraagt u letterlijk wat hij moet doen..."

Antwoord van R.H.: *"Ik wou dat het werk doorgaat, want ik wil er iets aan verdienen. Die persoon die ik uitscheld was een chauffeur die ik gevonden had voor "Sa." (S.K.). Daarom probeerde ik een oplossing te vinden voor "Sa." (S.K.). (...)"*

De onderzoekers: "uit bovenstaand gesprek blijkt heel duidelijk dat u "Sa." (S.K.) de huid vol scheldt... En u zegt hem nogmaals wat hij moet doen. Hieruit blijkt opnieuw dat u de lakens uitdeelt."

Antwoord van R.H.: *"Ik word snel kwaad. (...) Ik wilde hem helpen omdat ik alles geregeld had. Ik vind niet dat ik hem instructies heb gegeven. Ik wilde dat het werk doorging anders verdiende ik er geen geld aan."*

Ook in dit ultieme, laatste verhoor, nadat R.H. van bij aanvang van de ganse procedure steeds zijn dossier heeft ingekeken en uiteraard zélf zijn eigen gesprekken verstaat, werd door hem, geconfronteerd met zijn eigen gezegdes in de uitgelezen berichten, gewoon zonder meer gesteld dat hij bevelen opvolgde van een ander ("S.").

Tijdens het gerechtelijk onderzoek heeft de beklaagde R.H. het verzoek "tot integrale uitlezing en vertaling van alle gsm-toestellen" ook nooit gericht aan de onderzoeksrechter (met toepassing van art. 61quinquies Sv.) en zelfs voor de eerste rechter werd dit verzoek nooit geformuleerd.

In de thans ter terechtzitting van 11 december 2024 (laatst) neergelegde conclusie geeft de verdediging voor het eerst een oplijsting (van bijna anderhalve bladzijde) van de nummers van de Whatsappgesprekken waarvan men thans de integrale vertaling vraagt.

Het hof kan zich niet van de indruk ontdoen dat dit alsnog louter om dilatoire redenen wordt gevraagd, zonder enige zinvolle grondslag daartoe.

De noodzaak van de *integrale uitlezing* van *alle gsm's* en *de vertaling van alle communicatie in de uitgelezen gsm-toestellen*, wordt niet aannemelijk gemaakt zelfs niet nu er alsnog (in de conclusie neergelegd op de laatste zitting) een reeks Whatsapp-gesprekken worden opgelijst met een vage verwijzing naar zogenaamde conversaties (op de 13de bladzijde van de conclusie).

Het hof merkt wat dat betreft ten andere op dat de verdediging overduidelijk dan toch de conversaties, die in zijn eigen taal zijn, begrijpt, aangezien hiernaar thans in de conclusie neergelegd op de laatste zitting van 11 december 2024, weliswaar zeer vaag, alsnog wordt

verwezen. Men beperkt zich er thans toe – samengevat – te stellen *"dat het relaas van concluant mogelijks zou kunnen worden gestaafd"*, *"dat er conversaties zijn met een persoon die 'boss' wordt genoemd"*, *"dat er foto's van boten (...) zijn verstuurd als zou hij hiermee aan de basis liggen, terwijl dit volledige gesprek in een vreemde taal werd gevoerd (...)"*, *"dat er gesprekken gevoerd worden met de topcontacten"*.

Deze loutere, vage verwijzingen overtuigen het hof echter geenszins van de noodzaak om alsnog op het verzoek van de verdediging in te gaan, mede gezien in het licht van alle andere vaststellingen hierboven en hieronder gedaan.

Louter ten overvloede merkt het hof op dat, anders dan de verdediging in de conclusie stelt, de tenlasteleggingen waarvan overigens enkel nog het leiderschap van de criminele organisatie wordt betwist *(cf. de feiten sub B in de incriminatieperiode van 1 augustus 2021 tot en met 3 mei 2022. De feiten van mensensmokkel met verzwarende omstandigheden sub A met uitzondering van de incriminatieperiode van 4 mei 2022 tot en met 5 juli 2022 zijn in zijnen hoofde definitief bewezen)* niet enkel worden beoordeeld aan de hand van de uitlezing van de gsm's.

Er zijn onder meer de bewijselementen uit het onderzoek dat werd gevoerd in Duitsland, die correct werden gevoegd aan het onderhavige strafdossier. Bovendien zijn er de talrijke onderzoeksdaden gesteld lastens de medebeklaagden en waarbij ook elementen wat betreft R.H. naar boven zijn gekomen. Er werden ook nuttige gegevens gevoegd uit andere strafdossiers.

Alle (mede)beklaagden kregen ook de kans om uitvoerig te worden verhoord en geconfronteerd met de vergaarde onderzoekselementen.

Hoger werd er bovendien reeds op gewezen dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat de huidige aan het dossier gevoegde bewijselementen niet zouden toelaten dat de beklaagde zich op een correcte manier kan verdedigen. De beklaagde heeft ook duidelijk zijn verweer gevoerd, stellende dat hij geen leidende persoon is van de (op zich niet betwiste) criminele organisatie die zich bezig hield met (de in zijnen hoofde definitief bewezen) mensensmokkel onder verzwarende omstandigheden.

De onderzoekshandelingen die thans nog worden gevraagd zijn niet te verantwoorden in verhouding tot het redelijkerwijze te verwachten resultaat (en waarvan het belang onvoldoende aannemelijk wordt gemaakt).

Het hof gaat derhalve niet in op het voormelde verzoek van de beklaagde.

* Hetzelfde geldt voor wat betreft het verzoek van de verdediging om de *vertaling* te bezorgen van *alle* uitgelezen gesprekken op de gsm's.

Krachtens artikel 22, eerste lid, Taalwet Gerechtszaken kan de beklaagde die de taal van de procedure niet verstaat het openbaar ministerie verzoeken om de vertaling naar een taal die hij of zij verstaat van andere documenten dan deze waarvan reeds in de vertaling wordt voorzien in het Wetboek van Strafvordering.

Krachtens artikel 22, zesde lid, Taalwet Gerechtszaken wordt hetzelfde recht toegekend voor de rechtscolleges in hoger beroep voor stukken waar nog geen vertaling voor werd gevraagd.

Uit deze wetsbepalingen volgt dat een beklaagde in hoger beroep een vertaling niet kan vragen indien hij dit reeds in eerste aanleg heeft gevraagd of kon vragen.
(vgl. Cass. 13 april 2021, P.20.1346.N/1)

Zoals hoger reeds aangehaald, heeft de beklaagde dit verzoek nooit eerder geformuleerd. Om die reden alleen al is het verzoek dat hierop is gegrond thans niet toelaatbaar.

Louter ten overvloede – in het kader van de opgeworpen schending van de rechten van verdediging – merkt het hof nog op dat het door de Taalwet Gerechtszaken gehuldigde eentaligheidsbeginsel enkel van toepassing is op akten van rechtspleging en dus niet op stukken die bv. door een partij worden ingediend ter staving van een verweer, of zoals in de onderhavige zaak de inhoud van gesprekken op in beslag genomen gsm's van de beklaagde.

Van dergelijke stukken (die niet steeds geacht worden essentieel te zijn) oordeelt de rechter onaantastbaar of deze essentieel zijn voor de effectieve uitoefening van het recht van verdediging. Hij kan daarbij alle relevante omstandigheden ter vrijwaring van dat recht in aanmerking nemen.

Te dezen wordt – zoals hoger reeds aangehaald – de noodzaak ervan voor de effectieve uitoefening van het recht van verdediging ook onvoldoende aannemelijk gemaakt, al was het maar omdat de beklaagde – evident – zijn eigen (en die van zijn kompanen/medebeklaagden) gevoerde (mondelinge of schriftelijke) gesprekken uiteraard wel zal begrijpen.

Het wordt onvoldoende, aan de hand van concrete elementen, aannemelijk gemaakt waarom de rechten van verdediging zouden zijn geschonden zonder specifiek de vertaling van welbepaalde (pas in deze aanleg) door hem aangeduide stukken.

In die zin is ook zijn verzoek alwaar hij verwijst naar artikel 3 van de Richtlijn 2010/64/EU betreffende het recht op vertolking en vertolking en vertaling in strafprocedure, niet gegrond.

Dat de raadslieden de door hun cliënt en de medebeklaagden gesproken taal niet begrijpen – zoals zij aanvoeren in de neergelegde conclusie – doet daaraan geen afbreuk.

Niet alleen geeft de verdediging zoals hoger aangehaald, thans uiteindelijk wel een oplijsting van een ganse reeks whatsappgesprekken met een vage omschrijving waarom deze van belang zouden zijn. De raadslieden hadden ook eerder al ruimschoots de gelegenheid om het dossier te bespreken met de beklaagde, die zélf telkens na elke raadkamer kennis van het dossier nam, zoals hij aan het hof meedeelde.

Bovendien is het hof geenszins overtuigd van de noodzaak waarom een schriftelijke vertaling van deze stukken – die de verdediging thans via R.H. zelf wel begrijpt – essentieel wordt geacht voor een eerlijke procesvoering, daarbij rekening houdende met alles wat hoger door het hof reeds werd overwogen en beslist.

Ten slotte bleek – zoals gezegd – uit de eigen verklaring van R.H. ter zitting van het hof dat de meeste van die gsm's zelfs niet werkten.

De rechten van verdediging zijn in hoofde van de beklaagde R.H. geenszins geschonden.

Er zijn geen redenen om stukken (en gebeurlijk daarop geënte onderzoeksdaden) te weren uit het strafdossier.

De door de beklaagde in zijn regelmatig ter terechtzitting van het hof van 11 december 2024 neergelegde beroepsconclusie ontwikkelde argumenten zijn in rechte niet van voldoende grond om voormeld besluiten van het hof te ontkrachten.

1.3. Het verzoek tot voeging van de stukken afkomstig van het Verenigd Koninkrijk, alsook van de JIT-overeenkomst en stukken waarvan melding wordt gemaakt in de JIT-overeenkomst

* Zoals hoger reeds aangehaald, verzoekt de beklaagde in zijn conclusie om de voeging van *de stukken afkomstig van het Verenigd Koninkrijk* en *van het Britse onderzoek waarvan melding wordt gemaakt in de JIT-overeenkomst*. Bij gebreke daaraan verzoekt men het hof om te oordelen dat de rechten van verdediging in zijnen hoofde geschonden zijn en de strafvordering onontvankelijk dient te worden verklaard, minstens dat de stukken uit het strafdossier dienen te worden geweerd alsook alle daarop geënte onderzoeksdaden.

* In strafzaken oordeelt de rechter onaantastbaar over de noodzaak, het nut of de raadzaamheid van het verzoek van een partij om nog bepaalde stukken of een ander strafdossier bij het strafdossier te laten voegen. De rechter kan daarbij onder meer rekening houden met de aard van die stukken, de bijzonderheid van de zaak, de op het spel staande belangen van alle partijen, de reeds aanwezige beoordelingselementen en de mate waarin de verzoekende partij aannemelijk maakt dat die voeging vereist is voor de eerbiediging van zijn recht van verdediging of zijn recht op een eerlijk proces (vgl. Cass. 5 juni 2018, P.18.0210.N; Cass. 30 oktober 2001, *T. Strafr.* 2002, 198; Antwerpen 13 maart 2002, *RW* 2002-03, 1022, noot B. De Smet; Gent 3 juni 2002 *NjW* 2002, 283; Cass. 22 november 2022, P.22.0856.N, zie ook: L. Huybrechts, «Het gebruik in het strafproces van een ander strafdossier of van bepaalde stukken» in Om deze redenen. Liber Amicorum Armand Vandeplas, Gent, Mys & Breesch, 1994, 288-292).

Indien elementen uit een buitenlands strafdossier zijn gevoegd bij een Belgisch strafdossier en een beklaagde voorhoudt dat hij de regelmatigheid wil onderzoeken van de bewijsgaring in het buitenlands strafdossier en dat daartoe de integrale voeging noodzakelijk is van dit buitenlands strafdossier, staat het aan de rechter te oordelen of in het licht van de omstandigheden van de zaak die integrale voeging noodzakelijk is ter vrijwaring van het recht op een eerlijk proces van die beklaagde in zijn geheel beschouwd (vgl. Cass. 13 april 2021, P.20.1346.N/1).

Wanneer aan een voorliggend strafdossier gegevens uit een ander strafdossier zijn gevoegd, dan vereist het recht van verdediging weliswaar dat de verdediging inzage krijgt van alle elementen à charge en à décharge uit dat strafdossier die rechtstreeks of onrechtstreeks pertinent kunnen zijn voor de beoordeling van het lot van de strafvordering en de schuldvraag in het voorliggende strafdossier, maar dat impliceert niet dat de verdediging

zonder meer recht heeft op de voeging van alle gegevens die het van belang acht (vgl. Cass. 31 oktober 2023, P.23.0998.N/1).

De omstandigheid dat de vervolging van een beklaagde is gebaseerd op vaststellingen die afkomstig zijn van een buitenlands strafdossier dat is opgesteld in een andere taal dan de taal van de rechtspleging, heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat alle uit het buitenlandse dossier afkomstige stukken moeten worden vertaald in de taal van de rechtspleging. Evenmin ontslaat die omstandigheid de beklaagde ervan zijn aanvoering aannemelijk te maken dat zijn recht van verdediging vereist dat bepaalde door hem aangewezen stukken worden vertaald. De rechter oordeelt daarover eveneens onaantastbaar. Noch uit artikel 6 EVRM, noch uit enig algemeen rechtsbeginsel volgt voor de rechter een ruimere verplichting om in de vertaling van stukken te voorzien (vgl. Cass. 19 maart 2024, P.23.1729.N/1).

Het algemeen rechtsbeginsel houdende eerbiediging van het recht van verdediging vereist dat de vervolgde persoon voor de rechter in de regel niet alleen alle regelmatig tegen hem aangevoerde gegevens vrij kan tegenspreken, maar ook dat hij elk voor hem gunstig verweer kan doen gelden. Dit betekent evenwel niet dat het niet kunnen beschikken over bepaalde stukken die een andere partij onder zich houdt steeds een miskenning van het recht van verdediging impliceert. Het staat immers aan de rechter om op grond van alle hem voorliggende gegevens onaantastbaar te oordelen of en in hoeverre het niet kunnen beschikken over die stukken relevant is voor de beoordeling van de bij hem aanhangige vordering en een effectieve belemmering vormt voor de volwaardige uitoefening van het recht van verdediging (vgl. Cass. 22 september 2020, P.20.0344.N).

* Toegepast op de voorliggende zaak stelt het hof het volgende vast.

De (Engelse) fragmenten uit de JIT-overeenkomst die de beklaagde citeert in zijn conclusie – en waarvan hij overigens zelf in de conclusie een vrije vertaling geeft – hebben betrekking op een in het Verenigd Koninkrijk gevoerd onderzoek.

De beklaagde wenst zich hierop te steunen om aan te geven dat zijn rol in het huidige (Belgisch) strafonderzoek beperkter was en (slechts) betrekking heeft op het ontvangen van gelden en doorgeven van gelden. Hij wenst over deze Britse onderzoekselementen te beschikken om zich te verdedigen tegen de - volgens hem eenzijdige - elementen in het huidige (Belgische) strafrechtelijk onderzoek.

Het hof gaat niet in op deze vraag van de beklaagde R.H..

Vooreerst ligt thans niet de beoordeling van de rol van de beklaagde R.H. voor gebeurlijke *feiten in Groot-Brittannië* aan het hof voor en houdt het hof, bij de beoordeling van de schuldvraag die – het weze herhaald – in deze zaak enkel nog betrekking heeft op het (betwiste) leiderschap van R.H. aan de criminele organisatie zoals omschreven onder de tenlastelegging B (in de incriminatieperiode van 1 augustus 2021 tot en met 3 mei 2022), geen rekening met feiten die zich al dan niet voordeden in Groot-Brittannië.

Het hof ziet bovendien niet in hoe stukken uit dit Brits strafrechtelijk onderzoek, noodzakelijk zijn voor de verdediging in het licht van deze huidige feiten van mensensmokkel en criminele organisatie die alhier vaststaan in België wat betreft R.H. *behoudens* enkel nog het door hem betwiste leiderschap van de criminele organisatie.

Zoals verder zal blijken bij de beoordeling van de schuldvraag sub B acht het hof zich voldoende geïnformeerd aan de hand van de onderzoekselementen vergaard in het onderhavige dossier om deze betwisting te beoordelen. Het hof houdt daarbij uiteraard rekening met het door R.H. gevoerde verweer.

R.H. maakt ook niet aannemelijk dat die voeging vereist is voor de eerbiediging van zijn recht van verdediging of zijn recht op een eerlijk proces.

Louter ten overvloede, wat de grond van de zaak betreft, zal blijken dat, zelfs als op basis van het Britse dossier zou blijken dat de rol van de beklaagde in de criminele organisatie beperkt(er) was, zoals hij thans beweert in zijn verdediging, dit (slechts) één van de bewijselementen of elementen van verweer is, die het hof *hoe dan ook* mee neemt bij de beoordeling van het al dan niet bewezen zijn van het leiderschap – binnen de contouren van deze kwalificatie – en dit in het kader van de vrije bewijswaardering waarnaar hoger reeds werd verwezen.

De voeging van die stukken (volgens de verdediging: observaties, tapmaatregelen e.d.m.) is niet vereist opdat de beklaagde zijn recht van verdediging naar behoren kan uitoefenen. Het is ook niet te verantwoorden in verhouding tot het redelijkerwijze te verwachten resultaat (en waarvan het belang onvoldoende aannemelijk wordt gemaakt).
De rechten van verdediging zijn in hoofde van de beklaagde R.H. niet geschonden.

Er zijn geen redenen om stukken (en gebeurlijk daarop geënte onderzoeksdaden) te weren uit het strafdossier.

De door de beklaagde in zijn regelmatig ter terechtzitting van het hof van 11 december 2024 neergelegde beroepsconclusie ontwikkelde argumenten zijn in rechte niet van voldoende grond om voormelde besluiten van het hof te ontkrachten.

2. DE SCHULD

2.1. VOORAFGAANDELIJK: BEKNOPT FEITENRELAAS EN HET BESTAAN VAN EEN CRIMINELE ORGANISATIE

De eerste rechter heeft op de 11de en de 12de bladzijde van het bestreden vonnis een beknopt doch correct overzicht gegeven van de aanvang en het verloop van het onderzoek naar mensensmokkel in deze zaak. Het hof treedt deze uiteenzetting bij en herneemt deze alhier, voor zover niet tegengesproken door en onder aanvulling van hetgeen volgt.

Dat er in de onderhavige zaak van mensensmokkel (ook) sprake is van een *criminele organisatie* in de zin van artikel 324bis Sw., staat genoegzaam vast en kan niet ernstig worden betwist.

Het hof verwijst daartoe volledigheidshalve naar de oordeelkundige motieven, overwegingen en besluitvorming van de eerste rechter op de 15de en de 16de bladzijde, randnummer 2.2 die het bijtreedt en alhier overneemt, met dien verstande dat, alwaar de huidige beklaagden dit thans nog betwisten, minstens hun rol en plaats in deze organisatie, dit hierna verder wordt ontmoet bij de bespreking van de schuldvraag van de respectieve beklaagden.

Ten overvloede merkt het hof – zeer algemeen – nog het volgende op.

Sinds 2021 kwamen verschillende oproepnummers en Duitse locaties naar voren in diverse Belgische dossiers van mensensmokkel die konden worden gelinkt aan diverse verdachten, zo onder meer de genaamde S.K. (niet inzake en reeds veroordeeld wegens mensensmokkel in het Verenigd Koninkrijk), R.M. (de initieel veertiende beklaagde, niet inzake voor het hof) en R.H. (de zeventiende beklaagde, thans wel inzake).

Zij werden ervan verdacht bij een criminele organisatie betrokken te zijn geweest bij het faciliteren van illegale immigratie, op een repetitieve winstgevende basis.

Volgens de bevindingen van diverse operaties in België, Duitsland en Frankrijk leverden de betrokkenen bij deze criminele organisatie aan andere smokkelaars nautische uitrusting (kleine boten, reddingsvesten, motoren en brandstof enz.) ter ondersteuning van mensensmokkel over het kanaal.

Ze zouden daarbij zeer georganiseerd te werk zijn gegaan en verschillende opslagplaatsen in Duitsland hebben gebruikt waarin het nautisch materiaal werd opgeslagen om vervolgens te worden getransporteerd naar België, Nederland en Frankrijk met bestemming de Noord-Franse kust en de Belgische kust.
Het ging om de volgende magazijnen/opslagplaatsen:

- de (...) in "H.";
- de (...) in Bielefeld (dit was de garage van M.Zu., de initieel elfde beklaagde, niet inzake voor het hof)
- de (...) in Osnabrück (PV 507349, stuk 21);
- de (...) te Lotte (cfr. st. 8 OK 21), verhuurd door P.D., de huidige vijftiende beklaagde (cfr. PV 507349 stuk 21).

Op basis van observaties kwam R.M. (de initieel veertiende beklaagde, thans niet inzake) in beeld, die werd gezien met D.M. (evenmin inzake in deze aanleg).

Het bleek dat onder meer R.M., H.S. (de initieel negende beklaagde, niet inzake voor het hof) en S.Ka. (de initieel negentiende beklaagde, evenmin inzake voor het hof) zich met het vervoer van nautisch materiaal bezig hielden.

Als gevolg van de vaststellingen van de Duitse politie (aan de opslagplaatsen) werden verschillende intercepties en onderzoekshandelingen uitgevoerd die hebben geleid tot de volgende strafdossiers in België:

- MO.55.OG.508/2022 (andere verdachten),
- HV.55.OF.556/2022 (andere verdachten),
- TN.55.OG.236/2022 (andere verdachten),
- GE.55.OD.480/2022: op 30 april 2022 werd het voertuig (...) opgemerkt aan de hoger reeds vermelde opslagplaats (...) in Bielefeld, geladen met nautisch materiaal. De huidige twintigste beklaagde T.M. werd toen aangehouden (zie verder).
- KO.55.L1.8317/2022 (andere verdachten),
- GE.55.OD.533/2022 (andere verdachten).

Er was ook sprake van interventies door de Franse autoriteiten. Zo werden op 30 april 2022 op Oye-Plage 50 migranten en nautisch materiaal aangetroffen.

Het is duidelijk gebleken dat er sprake was van een *gestructureerde vereniging* van verschillende personen die geruime tijd heeft geduurd, meer bepaald – algemeen gesproken – in de incriminatieperiode zoals bepaald in de verwijzingsbeschikking/dagstellende dagvaarding, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van feiten van *mensensmokkel* (met verzwarende omstandigheden), zoals hierna zal blijken.

2.2. TENLASTELEGGING A

De beklaagde K.F.

Op grond van de voor het hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de beklaagde K.F. ten laste gelegde feiten, omschreven onder A, in zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het hof ten genoegen van rechte bewezen gebleven. Deze feiten werden overigens door de beklaagde ter terechtzitting in eerste aanleg niet betwist (zie proces-verbaal van de terechtzitting van 7 september 2023).

Het hof treedt met betrekking tot dit besluit de oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter – zoals vervat op het 34ste t.e.m. 37ste blad (eerste zinnen) van het bestreden vonnis – dan ook bij en neemt deze over, nu zij in rechte voldoende grond vinden in de gegevens van het voorliggende strafdossier.

Het door de beklaagde ter terechtzittingen van het hof van 16 oktober 2024 en 11 december 2024 in termen van pleidooien ontwikkeld *feitelijk* verweer is in rechte niet van voldoende grond om de oordeelkundige motieven aan de grondslag van de beslissing van de eerste rechter waarbij hij de feiten voorwerp van de tenlastelegging A in zijnen hoofde bewezen verklaarde in rechte te ontkrachten.

De beklaagde P.D.

Op grond van de voor het hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de beklaagde P.D. ten laste gelegde feiten, omschreven onder A in zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het hof ten genoegen van rechte bewezen gebleven.

Deze feiten werden overigens door de verdediging ter terechtzitting in eerste aanleg niet betwist, met dien verstande dat men om een inperking van de incriminatieperiode verzocht, alwaar de feiten door hem enkel worden bekend voor wat betreft de periode van 3 juni 2022 tot 5 juli 2022.

Het hof treedt vooreerst de oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter – zoals vervat op het 46ste t.e.m. 47ste blad (randnummer 2.17) van het bestreden vonnis – bij en neemt deze over, nu zij in rechte voldoende grond vinden in de gegevens van het voorliggende strafdossier.

Ten overvloede merkt het hof – in het licht van de door P.D. thans nog gevoerde betwisting – het volgende op.

De rol van P.D. bestond erin dat het nautisch materiaal (voornamelijk boten) werd geplaatst in zijn loods aan de (...) in Lotte (Duitsland). Aan deze loods, gelegen naast de woning van P.D., werd nautisch materiaal geladen en gelost, duidelijk bestemd voor mensensmokkel over zee.

Het lijdt voor het hof geen twijfel dat P.D. van bij aanvang van de volledige omvang van de mensensmokkel – waaraan hij zijn onmisbare deelneming verleende – op de hoogte was, met inbegrip van de verzwarende omstandigheden (zoals onder meer het gegeven dat hierbij minderjarigen overgezet zouden worden) en dat hij deze omstandigheden heeft aanvaard.

Er waren in de gsm van de medebeklaagde A.M. filmpjes te zien die reeds van november 2021 dateren. Hierop zag men hoe er 2 bodemplaten in een personenwagen werden gewrongen, een filmpje dat werd genomen voor de loods van P.D. in de (...) in Lotte. In die loods waren er 3 gestapelde kartonnen dozen met rubberboten zichtbaar, met daarnaast in de hoogte gestapelde rode reddingsvesten. Tussen P.D. en A.M. was er al een eerste contact op 10 november 2021, zoals tevens bleek uit het onderzoek van de gsm van A.M..

Ook voordien, op 17 oktober 2021, werd een voertuig (...) onderschept in De Panne, geladen met nautisch materiaal waarbij een Fransman, de genaamde A.R. werd gearresteerd. In zijn gsm werden de via zijn opdrachtgevers toegestuurde geo-locaties gevonden. De coördinaten bleken zich te situeren in Lotte, in de nabijheid van de (...) Shop, maar ook aan de (...) in Lotte, alwaar de loods van P.D. was. Ditzelfde adres van deze loods te Lotte werd gevonden bij de

onderschepping door de politie van een Nederlands koppel (B.R. en V.K.) in het kader van een onderzoek mensensmokkel dat werd gevoerd in Kortrijk (KO.55.L1.019592/21) waarbij ook zij van hun opdrachtgever het adres van de loods (van P.D.) hadden doorgekregen alwaar zij een buitenboordmotor dienden op te pikken.

In een tweede analyse van het toestel (...) van P.D. met nummer (...) werden er 43 afbeeldingen aangetroffen van mensensmokkel met vluchtelingen in overvolle boten, alsook een artikel over mensensmokkel (zie karton III).

P.D. was duidelijk vrij diep geconnecteerd met de criminele organisatie en hij was ongetwijfeld op de hoogte van hun volledige activiteiten. Zo blijkt bv. uit de analyse van zijn gsm nog het volgende (zie karton III, OK 2, St. 61 – zie ook processen-verbaal met nummers 513374 en 508691/2022):

- er werd een video terug gevonden waarbij hij zijn voertuig (...) filmt en waarop enkele gestockeerde rubberboten konden worden gezien in zijn loods in de (...) te Lotte;
- er was een contact met "B.S." (= G.S.– niet in deze zaak) in zijn contactenlijst; dit was de leverancier van boten in Turkije;
- er werd een Whatsapp gesprek aangetroffen tussen L.I. en P.D. over de levering van nautisch materiaal.

Het lijdt voor het hof geen enkele twijfel dat P.D. aldus *van bij aanvang* (en van het begin van de voorziene incriminatieperiode) wist dat hij zijn loods ter beschikking stelde - en daarmee zijn onmisbare deelneming verleende - aan de feiten van een zichtbaar omvangrijke en goed georganiseerde mensensmokkel, onder de verzwarende omstandigheden zoals omschreven onder de tenlastelegging A.

Het door de verdediging ter terechtzitting van het hof van 11 december 2024 in termen van pleidooien ontwikkeld *feitelijk* verweer is in rechte niet van voldoende grond om het hof anders te doen beslissen.

De beklaagde A M - enkel wat betreft de thans nog betwiste verzwarende omstandigheid dat deze feiten gepleegd werden ten aanzien van een minderjarige

Op grond van de voor het hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier is (ook) de aan de beklaagde A.M. ten laste gelegde verzwarende omstandigheid dat de lastens hem bewezen feiten

sub A (ook) *gepleegd werden ten opzichte van een minderjarige*, in zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het hof ten genoegen van rechte bewezen gebleven.

Het hof treedt met betrekking tot dit besluit de oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter – zoals vervat op het 17de t.e.m. 19de blad van het bestreden vonnis – dan ook bij en neemt deze over, nu zij in rechte voldoende grond vinden in de gegevens van het voorliggende strafdossier, voor zover niet tegengesproken door en onder aanvulling van hetgeen volgt.

Indien een deelnemer aan het misdrijf mensensmokkel betwist dat de bij artikel *77quater,* eerste lid, 1° en 4°, Vreemdelingenwet bepaalde verzwarende omstandigheden op hem toepasselijk zijn, dient de rechter opdat hij die verzwarende omstandigheden aan de deelnemer kan toerekenen, vast te stellen dat de deelnemer kennis had van die verzwarende omstandigheden en dat hij deze heeft aanvaard. Die individuele toerekening vereist niet dat ook wordt vastgesteld dat de deelnemer zelf minderjarigen heeft gesmokkeld of dat hij zelf het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar heeft gebracht (vgl. Cass. 19 maart 2024, P.23.1683.N/11).

De beklaagde A.M. kan niet ernstig betwisten dat hij wist dat er (minstens) een minderjarige was bij de smokkelpraktijken waaraan hij zich mee schuldig heeft gemaakt.

Zo is er niet alleen de verklaring van de initieel medebeklaagde D.M. (thans niet inzake) die, op de vraag van de onderzoekers naar de rol van A.M., onder meer antwoordde dat deze drie keer naar Frankrijk ging en eenmaal een gezin meegebracht had om naar Engeland te smokkelen – waarnaar ook de eerste rechter terecht al verwees.

Bovendien verklaarde ook de initieel medebeklaagde A.B. (thans niet inzake) over A.M. dat hij vaak personen naar de 'Jungle' in Frankrijk bracht: *"hij heeft de familie van een neef van een vriend van mij naar de Jungle gebracht en hij vroeg er 3000 euro voor om ze naar Duinkerke te brengen. Het ging hier om een familie van 2 kinderen en 2 volwassenen voor 3000 euro."*.

Deze verzwarende omstandigheid blijft in zijnen hoofde bewezen.

Het door de verdediging ter terechtzittingen van het hof van 16 oktober 2024 en 11 december 2024 in termen van pleidooien ontwikkeld *feitelijk* verweer is in rechte niet van voldoende grond om het hof anders te doen beslissen.

De beklaagde T.M.

* Op grond van de voor het hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten, voorwerp van de tenlastelegging A, in zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het hof ten genoegen van rechte bewezen gebleven, **doch enkel op 30 april 2022.**

Het hof treedt met betrekking tot dit besluit de desbetreffende oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter – zoals vervat op het 56ste t.e.m. 58ste blad van het bestreden vonnis (randnummer 2.22) – dan ook bij en neemt deze over, voor zover niet tegengesproken door en onder aanvulling van hetgeen volgt.

Zoals hoger reeds vermeld, werd naar aanleiding van informatie van de Duitse politie in het kader van internationale samenwerking op 30 april 2022 omstreeks 21:49u door de wegpolitie Oost-Vlaanderen ter hoogte van Beervelde een voertuig (...) (met nummerplaat (...)) geïntercepteerd met nautisch materiaal, bestemd voor de Noord-Franse migrantenkampen en werd de twintigste beklaagde, T.M., geïntercepteerd (karton I, OK 12 - inzage GE.55.OD.480/2022 - PV 506755 + karton I, OK 21, st.3 PV 507098, St. 14 - PV 106259). In het voertuig zaten 1 buitenboordmotor, 1 opblaasbare boot, 1 jerrycan en 35 reddingsvesten.

Dit voertuig was diezelfde dag omstreeks 17:40u opgemerkt aan de opslagplaats (...) in Bielefeld (Duitsland), geladen met nautisch materiaal (K I, OK 21, st.3 PV 507098, St. 14 - PV 106259).

T.M. verklaarde toen aan de politie o.m. het volgende:

- hij was op weg voor een vriendendienst voor 'M.I.' uit Kirchlengern die vroeg om te helpen voor een promo tour naar Lille.
- hij kreeg een huurvoertuig.
- 20 km voor Lille moest hij 'M.I.' contacteren en zou hij een adres krijgen. Hij wist niet wat er in de laadbak zat.
- voor de onderzoeksrechter verklaarde hij dat hij het wel wist omdat de lading was verschoven en hij deze had moeten juist zetten (verklaring waarnaar ook de eerste rechter verwees).
- hij kreeg 2 gsm-nummers die in zijn toestel stonden onder de naam "K.(nummer (...)) en "K2." (...).
- hij moest de goederen in Lille lossen en terug rijden.

COVER 01-00004205178-0046-0095-02-02-1

De locaties in zijn GPS waren Bielefeld in Duitsland en (...) te Villeneuve in Frankrijk. T.M. beweerde dat hij enkel Lille ingaf en dat het adres 'tevoorschijn kwam'...

Belangrijk is de vaststelling dat een kopie van zijn proces-verbaal van verhoor na arrestatie werd teruggevonden in de gsm van de initieel medebeklaagde D.M. (= die definitief werd veroordeeld voor de hem ten laste gelegde feiten van mensensmokkel sub A en leidende persoon van de criminele organisatie sub B).

D.M. verklaarde dat de chauffeurs, als ze werden gearresteerd, hiervan bewijs naar de criminele organisatie moesten sturen. Anders gingen ze ervan uit dat de chauffeurs zelf de lading hadden gestolen (zie pv's 513986/22 en PV 513150/22).

Deze vaststelling bevestigt alleen maar dat de beklaagde wetens en willens zijn onmisbare medewerking heeft verleend aan de mensensmokkel (én wist dat hij daarbij betrokken was bij een criminele organisatie – zie verder sub D).

Louter ten overvloede wijst het hof ten slotte nog op de verklaring van de medebeklaagden A.B. en A.A. dat echt iedereen op de hoogte was van het gegeven dat het nautisch materiaal bestemd was voor feiten van mensensmokkel, niet alleen de mensen van de organisatie, ook de chauffeurs. Niet alleen de personen die uiteindelijk werden opgepakt, maar ook hun familie, vrouwen en kinderen (cf. o.m. PV 504910/2023).

Aangezien T.M. een onmiddellijke link had met de criminele organisatie die professioneel georganiseerd was en op grote schaal handelde – nu de kopie van zijn verhoor bij een van de leidende personen, D.M., werd gevonden, zie verder sub D – lijdt het voor het hof geen twijfel dat T.M. op de hoogte was van alle sub A voorziene verzwarende omstandigheden van de mensensmokkel waaraan hij zijn onmisbare hulp verleende op die dag van 30 april 2022 (met inbegrip van de omstandigheid dat hiervan een gewoonte werd gemaakt en dat het misdrijf gepleegd werd ten opzichte van minderjarigen).

Het door de verdediging ter terechtzitting van het hof van 16 oktober 2024 in termen van pleidooien ontwikkeld *feitelijk* verweer is in rechte niet van voldoende grond om het hof anders te doen beslissen.

* Voor wat betreft de incriminatieperiode sub A *voor het overige*, namelijk in de periode van 1 augustus 2021 tot en met 29 april 2022 en 1 mei 2022 tot en met 5 juli 2022, zijn er onvoldoende gegevens voorhanden die hem hieraan linken zodat de beklaagde T.M.

voor deze periode wordt vrijgesproken, zonder dat hieraan afzonderlijke kosten verbonden zijn.

De beklaagde H B - enkel wat betreft de incriminatieperiode van 8 oktober 2021 t.e.m. 5 juli 2022

* Op grond van de voor het hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de beklaagde H.B. ten laste gelegde feiten, voorwerp van de tenlastelegging A in zijnen hoofde ook voor het hof ten genoegen van rechte bewezen gebleven, **weliswaar** in de incriminatieperiode van **8 oktober 2021 t.e.m. 11 oktober 2021** (en niet voor de voorziene periode erna t.e.m. 5 juli 2022).

Het hof treedt met betrekking tot dit besluit de desbetreffende oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter – zoals vervat op het 27ste t.e.m. 29ste blad van het bestreden vonnis – dan ook bij en neemt deze over, voor zover niet tegengesproken door en onder aanvulling van hetgeen volgt.

Anders dan de beklaagde H.B. voorhoudt, zijn er **in de periode van 8 oktober 2021 tot en met 11 oktober 2021** wel degelijk overtuigende bewijselementen van zijn betrokkenheid bij de mensensmokkel voorhanden, met inbegrip van alle verzwarende omstandigheden, zoals omschreven onder de tenlastelegging A.

Het hof merkt aanvullend nog het volgende op.

* Het Duits strafrechtelijk onderzoek startte nadat op **8 oktober 2021** buitenboordmotoren, bodemplaten, luchtpompen en reddingsvesten (afkomstig van Turkije) werden geleverd op een verkeerd adres in Osnabrück, aan de (...) (zie ook K I, OK 2, st. 4 - PV 506229). De bewoners van dit adres merkten dat mannen de goederen inspecteerden en dat er 3 voertuigen stonden te wachten. De chauffeurs hielden het adres in de gaten.

Het ging onder meer om:

- een (...) met Duitse nummerplaat (...) die ingeschreven stond op naam van **H B**;
- een (...) met Nederlandse nummerplaat;
- een (...) met Duitse nummerplaat (...) met donkere kleur vermoedelijk van K.N.;

H.B. werd geïdentificeerd (zie o.m. K I, OK 21, st. 4, PV 507114/2022).

Hij werd uitgeleverd en verhoord en betwistte de feiten (karton II, OK 13).

Verhoord door de onderzoeksrechter op 30 augustus 2022 verklaarde hij o.m. het volgende (K II, OK 14):

- bevraagd over zijn contact met R.H. (tevens huidige beklaagde) stelde hij dat het "iets is van de negende". Het is gestart de 8ste of de 9de dat er een rubber boot moest worden geleverd.
- hij was bij zijn neef thuis en die heeft zijn auto gebruikt. Zijn neef zei dat het niets illegaals was. Hij zat alleen thuis en is meegereden.
- de neef had contact met iemand. Hij (de neef) heeft die spullen ingeladen en hij had contact via GPS waarbij ze tot Frankrijk moesten rijden.
- een uur voor ze in Frankrijk waren heeft men gezegd dat hij (de neef) de *live* locatie moest doorgeven.
- onderweg had hij (H.B.) een slecht gevoel over wat ze aan het doen waren.
- ze zijn dan aan een tankstation gestopt en hij (de neef) werd opgebeld en aan het tankstation wachtte iemand hen op die achter hen is gereden.
- hij zei op een bepaald ogenblik aan zijn neef om alles uit de auto te smijten en terug te keren, maar zijn neef besliste om verder te rijden.
- "zijn gsm ging niet goed meer en dan heb ik een nummer uit zijn gsm overgenomen en contact genomen zodat ze de spullen konden leveren".
- ze zijn dan de grens overgestoken en via whatsapp kregen ze een adres.
- ze zijn gestopt op een parkeerterrein waar meer dan 10 migranten aanwezig waren *[het hof stelt zich hierbij de vraag hoe de beklaagde dan weet dat het over migranten ging]*.
- de neef gaf de sleutels van de wagen en twee uur later kregen ze het voertuig terug en keerden ze terug richting Bremen.
- op de 9de kwamen ze aan in Bremen en toen hij bezig was met een opleiding heeft zijn neef de sleutels genomen en zei dat hij was gebeld en een motor in Duitsland moest afhalen, hij denkt op hetzelfde adres als voordien.
- hij (de neef) kreeg geld aangeboden om naar Nederland te rijden. H.B. zei van het niet te doen maar de neef is toch gereden en 's avonds kwam hij terug maar hij had de motor niet gebracht.
- er kwamen problemen. Hij heeft dan gebeld naar het nummer starten met (...) en werd door de persoon aan de lijn bedreigd.
- hij zegde om de spullen zelf af te halen want hij wou alles uit zijn auto. Hij blokkeerde zijn neef op gsm, en op de 10de boekte hij een hotel. Het telefoontje van 5 minuten

gaat over dit contact. Ze boden hem (H.B.) geld aan om hen tegemoet te rijden maar dat wou hij niet en hij heeft de locatie van het hotel doorgegeven.
- daar kwamen twee voertuigen met 4 personen aan in een (...) en (...). Die mensen hebben de spullen uit zijn auto gehaald.
- hij kent deze 4 personen niet. Hij heeft nooit illegale zaken gedaan.
- **alles komt door zijn neef die geld nodig had.**
- hij heeft een gezin en een bedrijf.

* Het hof hecht geen geloof aan deze sterk minimaliserende verklaring van H.B., waarbij hij – in essentie – alles op zijn neef steekt, zijnde de initieel vijfde beklaagde D.K. (niet inzake voor het hof en die definitief veroordeeld werd in het vonnis van 18 oktober 2023 voor de tenlasteleggingen A en C) met wie de beklaagde H.B. toen samenwoonde, namelijk aan de (...) te Bremen (karton I, OK 21, st. 5).

Naar het oordeel van het hof blijkt uit de voormelde vaststellingen van 8 oktober 2021 samen met de hierna volgende bewijselementen, afdoende dat de beklaagde H.B. wel degelijk op de hoogte was van zijn actieve deelname aan de feiten van mensenhandel, met inbegrip van alle verzwarende omstandigheden zoals omschreven onder de tenlastelegging A.

Er waren twee registraties van de hoger vermelde (...) van H.B., namelijk op 9 oktober 2021 om 01:57u aan de afrit te Adinkerke en om 02:03 u te Adinkerke richting Bray-Dunes.

Het voertuig van H.B. (...), de (...) van K.N. en een voertuig (...) (met Franse nummerplaat (...)) werden op **9 oktober 2021** door de Franse politie om 02:30 gezien in Leffrinkhoeke bij het lossen van migranten en materiaal.

Op **11 oktober 2021** werden de hoger reeds genaamde S.K., K.N., A.K. en H.A. gearresteerd op verdenking van mensensmokkel (dossier VU.55.L3.9976/21, waarnaar de eerste rechter ook verwees, zie ook verder).

Twee voertuigen werden toen op 11 oktober 2021 geïntercepteerd aan de Belgisch-Franse grens, namelijk een voertuig (...) met Duitse nummerplaat en een voertuig (...) met Franse nummerplaat. In de (...) werden buitenboordmotoren en rubberboten aangetroffen.

De voertuigen waren onderweg naar de Noord-Franse kust om dit materiaal af te leveren. Het onderzoek toonde aan dat S.K. als smokkelaar die voornamelijk opereerde vanuit de "Jungle" in nauw contact stond met de huidige beklaagde R.H., aangesproken als 'H.'. In de gsm (...) van S.K. werd een whatsapp gesprek aangetroffen met de gebruiker van het nummer (...) onder de contactnaam "H." (K I, OK 1, st. 1 PV 505023 dd. 21 april 2022). Laatstgenoemde bleek uiteindelijk één der spilfiguren te zijn, ingeschakeld in de criminele organisatie (zie verder). Ook werd in het aanvankelijk proces-verbaal van 9 maart 2022 reeds melding gemaakt van politionele informatie inzake vaststellingen van mensensmokkel in het recent verleden waarbij de gebruiker van het oproepnummer (...) (zijnde R.H.) zich met deze praktijken zou inlaten en hiermee grote bedragen zou verdienen.

S.K. verklaarde dat 'H.' (R.H.) samenwerkte met K.N..

H.B. was ook een whatsapp contact van K.N..

Er waren 7 contacten tussen hen, waarvan de inhoud niet is gekend.

Op 10 oktober 2021 – dus daags vóór de interceptie – **stuurde H.B.** nog **een locatie** van *google maps* naar K.N., namelijk '(...), Duitsland', locatie die zich op minder dan 3 km van zijn eigen woonplaats bevond.

K.N. stuurde deze locatie twee maal door naar H.A., voornoemd. Vermoedelijk werden boten en motoren op dit adres aan de (...) ingeladen op 10 oktober 2021.

Op diezelfde dag van 10 oktober 2021 kreeg K.N. een locatie van *google maps* doorgestuurd van de beklaagde R.H.. Het adres: '(...)' **is de woonplaats van H.B.**.
R.H. was (ook) een Viber contact van H.B.; opnieuw konden er geen gesprekken worden vastgesteld doch het is gebleken dat vele gesprekken binnen de criminele organisatie werden gewist.

Bij de uitlezing van de gsm van K.N. bleek er een whatsapp groepsgesprek van 5,23 minuten tussen hem, R.H. en H.B..

Uit al het voorgaande blijkt zonder enige twijfel dat de beklaagde H.B. *wist* dat hij in de voormelde – weliswaar beperkte – periode van 8 oktober 2021 tot en met 11 oktober 2021, actieve daden van deelneming heeft gesteld aan de feiten van mensensmokkel met verzwarende omstandigheden, waarbij hij goed wist dat binnen de context van deze feiten, er zeker (een of meerdere) minderjarigen waren betrokken én dat van deze activiteiten een gewoonte werd gemaakt.

Het door de verdediging ter terechtzittingen van het hof van 16 oktober 2024 en 11 december 2024 in termen van pleidooien ontwikkeld *feitelijk* verweer is in rechte niet van voldoende grond om het hof anders te doen beslissen.

* Anderzijds zijn er onvoldoende bewijzen voor de betrokkenheid van de beklaagde H.B. bij de tenlastelegging A in de navolgende periode van 12 oktober 2021 t.e.m. 5 juli 2022, zodat hij hiervoor dient te worden vrijgesproken zonder dat hieraan afzonderlijke kosten verbonden zijn.

2.3. TENLASTELEGGING B

Algemeen

* De beklaagden K.F. en R.H. betwisten leidende personen te zijn geweest van de criminele organisatie die zich inliet met mensensmokkel met verzwarende omstandigheden zoals omschreven onder de (in hunnen hoofde voor het overige definitief bewezen) tenlastelegging A (wat R.H. betreft enkel nog wat betreft de in zijnen hoofde definitief herleide incriminatieperiode van 1 augustus 2021 tot en met 3 mei 2022).

In de procedure in eerste aanleg verzochten zij om een herkwalificatie van de tenlastelegging B. Ook in deze aanleg blijven zij (de kwalificatie van) de feiten sub A betwisten.

* In het artikel 324*ter* §4 Sw. wordt *de leidinggevende persoon* van een criminele organisatie gestraft.

Deze leiding kan zowel op legale als illegale activiteiten betrekking hebben.

Geviseerd worden de personen die controle uitoefenen over de organisatie. Dit kan zowel op juridische gronden (bv. de directeur van een schermvennootschap) als feitelijke gronden (de persoon die de feitelijke controle uitoefent over de organisatie) zijn gebaseerd.

Om als leider van een criminele organisatie te worden veroordeeld, is het niet nodig dat die leider de structuur van de organisatie zelf moet hebben opgezet. Het volstaat dat hij een leidende functie heeft uitgeoefend in een bestaande of een door een derde gecreëerde structuur. De feitenrechter beslist soeverein de leidende rol en het Hof van Cassatie controleert enkel of uit de feiten geen onverantwoorde gevolgen worden getrokken (vgl. Cass. 25 maart 2014, AR P.13.1855.N.).

Het morele bestanddeel is het algemene opzet, d.w.z. dat de dader wetens en willens de hoedanigheid van leidend persoon in de organisatie heeft. Dit vereist in hoofde van de dader steeds kennis van het bestaan van de organisatie en van het feit dat ze misdrijven pleegt om daaruit direct of indirect vermogensvoordelen te halen.
(vgl. J. De Herdt, "Criminele organisatie", in: X., Strafrecht en strafvordering. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, 1 - 31 (31 p.) - januari 2020).

Toegepast op de beklaagden K.F. en R.H., stelt het hof hierna het volgende vast.

De beklaagde K.F

Op grond van de voor het hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten, voorwerp van de tenlastelegging B zoals omschreven in de oorspronkelijke verwijzingsbeschikking/dagstellende dagvaarding, dus met inbegrip van het leiderschap, in zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het hof ten genoegen van rechte bewezen gebleven.

Net zomin als de eerste rechter, ziet het hof gegronde redenen om deze feiten ten aanzien van de beklaagde K.F. te herkwalificeren.

Het hof treedt met betrekking tot dit besluit de oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter – zoals vervat op het 34ste t.e.m. 37ste blad van het bestreden vonnis (randnummer 2.12) – dan ook bij en neemt deze over, nu zij in rechte voldoende grond vinden in de gegevens van het voorliggende strafdossier, voor zover niet tegengesproken door en onder aanvulling van hetgeen volgt.

Ten overvloede wijst het hof nog op de volgende elementen waaruit de belangrijke rol blijkt van K.F. **als leidend persoon** in de criminele organisatie die zich bezig hield met mensensmokkel (met verzwarende omstandigheden).

K.F. was de 'boekhouder' van de organisatie, die instond voor de zogenaamde 'hawala' betalingen/overschrijvingen, hetgeen op zich een belangrijke positie was waarbij *controle* werd uitgeoefend binnen de criminele organisatie.

In dat verband werd bij zijn schoonbroer B.A. (tevens initieel medebeklaagde, thans niet inzake) de boekhouding van de organisatie gevonden waarin grote bedragen (tot 115.200,00 US Dollar) stonden genoteerd naast diverse namen, onder meer die van K.F. zelf.
Ook bij analyse van de gsm van K.F. (met nummer eindigend op (...)) en de genaamde 'S.' (die overigens ook een gemeenschappelijk contact was van de beklaagde R.H.) werd er over grote geldsommen/cash gesproken.

K.F. deed evenwel nog veel meer dan enkel het financiële luik van de criminele organisatie behartigen. Zijn rol bleek *overkoepelend* te zijn.

Hij stond in voor de aankoop van nautisch materiaal en had daarvoor contact met Turkse leveranciers, o.a. de genaamde G.S.. Hij zorgde ervoor dat dit materiaal vanuit Turkije naar Europa werd gebracht (zie processen-verbaal 510222/22, 511630/22, 513401/22, 511767/22, 504037/23,...) en hij zorgde voor de te huren panden.

K.F. werd dan ook vaak gezien aan de (...) in Osnabrück, een van de opslagplaatsen van nautisch materiaal (zoals hoger reeds vermeld) en hij speelde ook daarbij een belangrijke rol.

Hij onderhield verschillende whatsapp gespreken met A.B., tevens leidend persoon (die in het vonnis van 18 oktober 2023 definitief veroordeeld werd voor de ook aan hem ten laste gelegde feiten sub A en B).

Zo in een gesprek van 1 juli 2022 stuurde A.B. naar K.F. dat er nog voor de motoren moest betaald worden. K.F. sprak over 5.500,00 euro. Uit de screenshots blijkt dat er een bestelling werd geplaatst van maar liefst 20 boten, 20 motoren en 700 reddingsvesten voor 62.900 USD. De dag voordat beiden werden gearresteerd stuurde A.B. nog een locatie door, namelijk aan de (...) in Osnabrück.

Ook uit de afgeluisterde gesprekken bleek de leidende rol van K.F. (zie K XXII, st. 36):

- hij probeerde onder de radar te blijven;
- hij werd aangesproken als mensensmokkelaar ("de allergrootste") (gesprek van 5 maart 2022);

- hij heeft op 19 maart 2022 een gesprek over een geplande smokkel van een meisje van **16 jaar** uit Irak dat was uitgehuwelijkt. Ze diende hem te bellen via Whatsapp (niet via vaste lijn) (pv 501944/23);
- K.F. wisselde vaak van oproepnummer (duidelijk om zich te onttrekken aan politioneel onderzoek);
- er werden grote bedragen genoemd (*"20 tot 30 duizend klaar hebben voor de chauffeurs"*); K.F. sprak letterlijk over *"kantoren voor mensensmokkelaars"* naar waar dag en nacht geld kon worden opgestuurd (cf. een whatsappgesprek tussen K.F. en de genaamde M.M.).

K.F. onderhield ook talrijke whatsapp conversaties met de medebeklaagde O.R.. Hij gebruikte het nummer (...), met als contactnaam "I.M.". O.R. gebruikte het nummer (...) met als contactnaam "J.".

O.R. stuurde filmpjes met daarop M.S. (de initieel dertiende beklaagde) en B.A. (de initieel vierde beklaagde). Ook een filmpje van buitenboordmotor die werd getest en 2 rubberboten en een motor waren te zien.

Tevens stuurde K.F. zelf talrijke filmpjes van <u>families met kinderen</u> naar anderen, zoals naar de medebeklaagde R.H. (zie o.m. proces-verbaal 506367 /22), met wie K.F. rechtstreeks contact had en die tevens een leidende rol had (zie verder).

Bovendien sprak men over "zaken" die onderweg waren van Turkije (onderzoek wijst uit dat dit nautisch materiaal was) en bleek ook het volgende:

- de organisatie beschikte over aanzienlijke financiële middelen. Zo zei O.R. dat hij 6.250,00 euro zou afhalen voor de onkosten van transport te betalen.
- er was sprake van toegang tot grote hoeveelheden nautisch materiaal.
- men sprak over de aankoop van wagens (een ... of ...) die voor het vervoer naar de Franse kunsten worden ingezet omwille van hun grote koffer.
- <u>de criminele organisatie streefde ernaar haar winst te maximaliseren door gebruik te maken van kapotte motoren die men zelf herstelde (goedkoper dan nieuwe) en 'oplapte'.</u>
- men stond niet stil bij de risico's voor de transmigranten die vaak met 40 tot 60 personen tegelijk op de boot werden gezet.

O.R. verklaarde dat K.F., D.M. en A.B. <u>alle 3 "in 1 positie" waren, "zij 3 waren de opdrachtgevers".</u>

Ook verschillende anderen (initieel) medebeklaagden hebben een verklaring over de (belangrijke) rol van K.F. afgelegd.

M.S. (de initieel dertiende beklaagde, niet inzake voor het hof) verklaarde in zijn verhoor van 26 augustus 2022 (karton II, OK 11) o.m.:

- de enige met wie hij contact had is K.F.. Hij is diegene die vroeg om naar "H." te gaan.
- K.F. belde voor een klusje. Hij moest 40 minuten rijden en iets afzetten en kreeg daarvoor 180 euro. Het was een brandstoftank. Hij kreeg het adres door. Er waren daar 4 mensen waaronder D.M. (niet inzake voor het hof). Dit is een neef van K.F. kreeg een stuk dat bij de tank hoorde van een Duitse man. K.F. sloot het aan de tank aan. Hij heeft daar ook een boot gezien.
- ter plaatse zag hij 3 motoren. R.M. had een winkel en daar had hij het ook gezien. hij
- dacht dat de handel van R.M. motoren verkocht. K.F. reed voor (naar de winkel) in zijn voertuig (...).
- hij zag in "H." mensen motoren inladen en een Koerd zei dat de dingen voor Frankrijk waren en stelde hem ook voor te rijden voor 2.000,00 euro. Toen wist hij dat ze met verkeerde dingen bezig waren.
- de man die het voorstelde was direct en zei dat het was om personen naar Engeland te brengen.
- hij herkende K.F. op foto.
- hij heeft zijn wagen 1 keer aan K.F. uitgeleend (toen die zijn auto had verkocht). K.F. vroeg de auto een tweede keer aan zijn vrouw en dan is de wagen tijdens de nacht bij K.F. gebleven.

D.M. verklaarde op 30 augustus 2022 (K II, OK 15, st. 2) o.m.:

- de enige persoon die hij kent is K.F.;
- hij is met A.B. en K.F. meermaals naar Turkije geweest (op zijn paspoort blijkt 4 keer). Tweemaal met A.B. en tweemaal met K.F..
- daar zag hij Koerden in Istanbul. De zaken worden allemaal via Turkse bedrijven gestuurd.
- de Turkse verkoper is "Sm.". Hij stuurt materiaal: reddingsvesten en boten.
- hij weet alleen dat diegene die aan smokkel doen in Frankrijk zitten.

Ook de <u>whatsapp conversaties</u> met neef B.A. en met R.M. (st. 58 –59) gevonden bij de analyse van de (...) aangetroffen bij K.F., geven een zicht op zijn leidende rol (st. 53):

- in een gesprek van 16 juni 2022 stuurde B.A. een adres: (...), te Lotte. Dit adres was politioneel gekend omdat bij een inval van de sociale inspectie te Nederland bij de (...) (...) een trailer werd aangetroffen met 200 rubberboten en op de vrachtbrief stond dit adres ((...), te Lotte).
- er werd tussen beiden ook gesproken over **235 reddingsvesten** die in een andere garage lagen.
- nog op 17 juni 2022 stuurde R.M. een locatie '(...)' (dit is de garage van M.Zu.) naar K.F..
- op 21 juni 2022 stuurde R.M. een zoekertje voor een garage naar K.F. ter goedkeuring.
- op 4 juli 2022 stuurde R.M. een filmpje naar K.F. van een geladen voertuig met nautisch materiaal, dat vermoedelijk door R.M. zelf was gemaakt.

K.F. poogde – zoals reeds aangehaald – ook zoveel mogelijk onder de radar te blijven en de (belastende) berichten die hij verstuurde met kompanen te wissen of te versleutelen. Zo gaf hij onder meer op 17 juni 2022 opdracht aan B.A. om alle berichten te verwijderen en B.A. bevestigde dat hij alles had gewist.
Ook vóór de huidige incriminatieperiode (waarvoor hij thans niet wordt vervolgd) kwam reeds in het dossier VU.55.L3.001980/2021 – waarvan de huidige onderzoekers inzage namen – naar voren dat K.F. zou betrokken zijn bij de vaststellingen die gedaan werden op **25 februari 2021** en waarbij de genaamde A.Al. werd gearresteerd. Laatstgenoemde werd aangestuurd door B.Z.. Beiden zijn inmiddels veroordeeld wegens mensensmokkel. B.Z. stuurde toen via whatsapp het adres "*(...)*" door naar A.Al. en daarna stuurde eerstgenoemde hem een *google maps* locatie van een doodlopend straatje in Loon-Plage, met de opdracht "ga naar dat punt, zij staan daar." Het adres (...) is het **adres van K.F..** Uit de communicatie leidden de onderzoekers terecht af dat A.Al. op weg was naar K.F. om nautisch materiaal op te halen dat naar Loon Plage moest worden gebracht voor de mensensmokkel (K I, OK 2, st. 11 -PV 510517). Hoewel K.F. thans niet voor deze feiten wordt vervolgd, schetst en ondersteunt dit wel de bewijzen van zijn leidende positie **bij de thans voorliggende feiten** van mensensmokkel, die aanvingen op 1 augustus 2021.

Ook bij uitlezing van de gsm van W.O. (initieel eenentwintigste medebeklaagde, thans niet inzake) bleek dat er een locatiebepaling was op het adres van K.F. te Hasbergen, (...) o.a. op **9 februari 2022** (de woning van W.O. ligt op 205 km ervan) (zie karton III, OK 2).

Nog bij een observatiemaatregel in Duitsland op **8 maart 2022** werd **K.F.** gezien samen met R.M. en D.M. aan de loods in de (...) te "H.", alwaar reddingsvesten werden ingeladen (zie karton I, OK 21, st.24). Ze reden vervolgens naar de (...) in Halsbergen, zijnde de woonplaats van K.F.. A.M. kwam ook toe. De reddingsvesten werden overgeladen in de (...) met nummerplaat (...). Daarop reden A.M. en D.M. in de (...) naar de (...) in Lotte. De reddingsvesten werden vermoedelijk daar overgeladen (want ze waren niet meer aanwezig in de (...)).

Voorts werd bij een afluistermaatregel een gesprek opgevangen van O.R. van **8 april 2022** met A.M. waaruit bleek dat **K.F. maandelijks de huur betaalde van 700 euro aan P.D.**, maar dat hij dit bedrag niet langer wilde betalen. K.F. zou nog materiaal hebben liggen in de loods (K I, OK 21, st. 8, PV 507141 dd. 7 juni 2022).

Bovendien is gebleken dat K.F. in de buurt was toen A.B. belde met A.M. en er een bestelling van een groot aantal reddingsvesten gebeurde op **13 mei 2022** (cf. PV 506783/2022). Die dag belde A.B. naar S.G. dat hij uit de loods van S.G. reddingsvesten en een motor zou nemen. Om zeker te zijn hoeveel vesten nodig waren wendde A.B. zich tot **A.M. en K.F.** die zich op de achtergrond bevonden. A.M. zou 65 vesten laden en in het ander voertuig zouden er 40 vesten liggen (cfr. supra; PV 506783/2022).

Op 5 juli 2022 werden R.M. en K.F. in Duitsland gearresteerd.

Ook 16 andere verdachten werden gearresteerd in Duitsland ingevolge EAB's van de onderzoeksrechter te Brugge. Verschillende huiszoekingen werden uitgevoerd en nautisch materiaal en andere zaken werden in beslag genomen.

K.F. zelf werd op 7-8 september 2022 uitgeleverd vanuit Duitsland en verhoord (K II, OK 19). Hij verklaarde toen o.m.:

- R.M. (initieel veertiende beklaagde, niet inzake voor het hof) zijn zoon heeft een relatie met zijn dochter (ondertussen gehuwd);
- de verklaring van A.B. dat hij (K.F.), R.M. en D.M. samen werken in de verkoop en het verplaatsen van boten is niet juist. Hij weet niets over boten en de zaken in
- zijn garage die in beslag genomen zijn niet van hem.

- "Sm." (de verkoper van boten en motoren in Turkije volgens D.M.) stuurde materiaal naar hier. D.M. had meer contact met "Sm.". De paar keren dat hij (K.F.) naar Turkije ging heeft hij hem maar enkele keren gezien. "Sm." stuurde de boten en
- motoren naar een firma in Nederland en die stuurde door naar Duitsland. Hij weet niet naar wie want hij heeft zelf niet gewerkt.
- H.S. (de initieel negende beklaagde, niet inzake voor het hof) is een vriend van hem die bevriend is met S.Ka. en hij heeft S.Ka. (initieel negentiende beklaagde, niet inzake voor het hof) enkele keren gezien. Het is juist dat hij 1.500,00 euro had gevraagd en die heeft hij S.Ka. later terug gegeven.
- K.F. werd geconfronteerd met de verklaring van M.S. (initieel dertiende beklaagde, niet inzake) en betwistte deze verklaring; M.S. kwam enkel af en toe met zijn familie.
- Ze willen het op hem steken. Hij wist wat 'ze' deden maar hij heeft het zelf nooit gedaan. "Sm." stuurde materiaal vanuit Turkije naar Duitsland en A.B. ging het halen.

Samengevat geeft K.F. voor alles een uitleg en heeft hij zelf er niets mee te maken. Aan deze en de overige minimaliserende verklaringen afgelegd door K.F. tijdens het gerechtelijk onderzoek, wordt door het hof – gelet op alle hogerstaande bewijselementen – geen geloof gehecht.

Uit de voormelde *samen genomen* bewijselementen in het strafdossier blijkt duidelijk dat K.F. controle uitoefende over de criminele organisatie en daarin wetens en willens een leidende functie heeft uitgeoefend, en de misdrijven pleegde om daaruit direct of indirect vermogensvoordelen te halen.

Het door de verdediging ter terechtzittingen van het hof van 16 oktober 2024 en 11 december 2024 in termen van pleidooien ontwikkeld *feitelijk* verweer is in rechte niet van voldoende grond om het hof anders te doen beslissen.

De beklaagde R.H. wat betreft de definitief herleide incriminatieperiode van 1 augustus 2021 t.e.m. 3 mei 2022

* Op grond van de voor het hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten, voorwerp van de tenlastelegging B (en dus het leiderschap van een criminele organisatie) wat betreft de incriminatieperiode van 1 augustus 2021 t.e.m. 3 mei 2022, in

zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het hof ten genoegen van rechte bewezen gebleven.

Net zomin als de eerste rechter, ziet het hof gegronde redenen om deze feiten ten aanzien van de beklaagde R.H. te herkwalificeren.

Het hof treedt met betrekking tot dit besluit de oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter – zoals vervat op het 49ste t.e.m. 52ste blad (randnummer 2.19) van het bestreden vonnis – dan ook bij en neemt deze over, voor zover niet tegengesproken door en onder aanvulling van hetgeen volgt.

* Bij zijn eerste verhoor van 28 juli 2022 met bijstand van een raadsman, heeft R.H. zich op zijn zwijgrecht beroepen (hetgeen uiteraard zijn goed recht is).

In zijn herverhoor van 2 maart 2023, geconfronteerd met belastende stukken van het strafdossier, heeft de beklaagde R.H. aan de onderzoekers – samengevat – nog het volgende verklaard:

- ik maakte deel uit van het werk (mensensmokkel) maar deed het niet zelf; ik regelde het financiële deel; uit de berichten zie je dat er verschillende mensen in die groep zaten; mensen kwamen naar mijn winkel voor hawala; ik was tussenpersoon hiervoor voor iedereen (ook voor smokkelaars) en kreeg een vergoeding;
- geconfronteerd met tientallen foto's van buitenboordmotoren en rubberen boten en video's ervan, en tal van belastende gesprekken met K.F. en met S.K., minimaliseert hij en herinnert hij zich dit niet meer of weet hij het niet meer...; hij moest soms zaken doorsturen of boodschappen doorgeven van de smokkelaars omdat ze de taal niet spraken.

Zoals hoger aangehaald heeft de beklaagde R.H. hangende het hoger beroep op eigen initiatief nog een bijkomende verklaring afgelegd, waarin hij toegaf dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan mensensmokkel en dit – in essentie – uit financiële noodzaak om geld bij te verdienen om zijn schulden af te betalen. Deze feiten, gekwalificeerd onder de tenlastelegging A, zijn definitief in zijnen hoofde bewezen.

Zoals ook de eerste rechter correct motiveerde was R.H. duidelijk een van de personen die de lakens uitdeelde bij de smokkelactiviteiten en die (mede) als leidend persoon van de criminele organisatie moet worden aangemerkt, in de voormelde periode omschreven onder de tenlastelegging B.

Uit de gegevens van het strafdossier is gebleken dat R.H. toen van het hele smokkelproces op de hoogte was, boten en nautisch materiaal kocht in Turkije en de levering van boten en motoren coördineerde naar de juiste plaatsen in Frankrijk.

Hij ontving het geld van kandidaten (transmigranten) en was mede beheerder van de cashgelden via het *hawala* systeem.

Hij stuurde de uitvoerders ter plaatse aan. Zo gaf hij de namen door van de smokkelaars in Noord-Frankrijk. Hij stond in contact met de runners die de boten en motoren vanuit Noord - Frankrijk brachten en met smokkelaars die migranten aanleverden en die hen in Noord-Frankrijk in de boten laadden.

Hij was ook betrokken bij de hoger vermelde feiten rond 8 oktober 2021, waarmee **het onderzoek in Duitsland is gestart**. De initieel medebeklaagde R.M. (thans niet inzake) die toen in het bezit werd gevonden van tal van nautisch materiaal, **verklaarde** dat hij deze pakketten had opgehaald in opdracht van zijn vriend "Sm." en zijn andere vriend, zijnde de gebruiker van het (hoger reeds vermelde) nummer (...), geïdentificeerd als **R.H.**.

Deze pakketten bevatten toen:

- 5 buitenboordmotoren
- 9 metalen bodemplaten voor rubberboten
- 2 luchtpompen
- 100 reddingsvesten. De goederen kwamen van Turkije. De chauffeur van het transportbedrijf (K.S.) legde de vrachtbrief voor.

In het toestel van R.H. werd de hoger vermelde opslagplaats aan de (...) te Osnabrück ontdekt met foto's van nautisch materiaal en conversaties (PV 507358 dd. 1 juni 2022). Dit adres aan de (...) kwam naar voren in twee andere onderzoeken naar *small boats* (st. 23). De *video (...) shop* was tevens te zien in het toestel van R.H., naast tal van andere belastende conversaties, filmpjes en contacten met medebeklaagden (zie o.m. K I, OK 21, st. 31, en OK 22).

Het openbaar ministerie liet naar aanloop van de pleitzittingen in eerste aanleg beeldmateriaal uit het dossier als pdf-bestand voegen opdat dit ter zitting de omvang van de mensensmokkel binnen de criminele organisatie zouden illustreren. Hieronder bevond zich o.m. een filmpje van te smokkelen kinderen, een aanzienlijke hoeveelheid cash gelden én een loods in Turkije, afkomstig van de GSM van R.H..

Verder werd hoger reeds verwezen naar de vaststellingen van 11 oktober 2021, waarbij ook de belangrijke rol van R.H. naar voren kwam. Het onderzoek toonde aan dat de genaamde S.K. als smokkelaar opereerde vanuit de "Jungle" en in nauw contact stond met de huidige beklaagde R.H., door hem aangesproken als 'H.'.

S.K. verklaarde dat 'H.' (R.H.) samenwerkte met K.N.. **'H.' (R.H.) was de grote baas die alles deed**. Hij kocht materiaal (boten en motoren) in Turkije en bracht ze naar Nederland, Duitsland of België (K I, OK 2 -o.a. PV 505135 en st. 1 PV 505023 dd. 21 april 2022).

Uit whatsapp communicaties bleek dat R.H. bv. het oproepnummer van S.K. doorstuurde naar K.N. voerde opdrachten uit voor R.H. (en haalde bv. boten voor hem op). S.K. stuurde op zijn beurt verschillende locaties in Noord-Frankrijk naar K.N.. R.H. stond bv. op 17 april 2022 in contact met S.K. (op dat ogenblik veroordeeld in een ander dossier mensensmokkel en verblijvend in de gevangenis te Gent). Het was duidelijk dat R.H. bevelen gaf aan S.K. en hem aanstuurde, zelfs nadat hij gearresteerd werd.

Het voormelde PV 505023 lijst verder een aantal gesprekken op in de periode van 4 oktober 2021 tot 10 oktober 2021 die handelden over het smokkelen van grote getalen transmigranten (waaronder Albanezen) en ook kinderen. Het ging over zeer hoge prijzen en betalingen (18.000,00 euro voor 4 personen waaronder 2 kinderen). In de periode van 22 september 2021 tot 11 oktober 2021 waren er 982 contacten tussen S.K. en 'H.' (R.H.). 'H.' (R.H.) gaf ook opdracht aan S.K. om een motor te herstellen. Ook bleek uit de whatsapp conversaties welke grote hoeveelheden nautisch materiaal er werden aangekocht.

Uit de whatsapp conversatie tussen R.H. en K./Ka./Ke. (S.K.) bleek ook nog duidelijk het volgende:

- S.K. werkte voor R.H. vanuit Noord-Frankrijk; R.H. verwees naar S.K. als zijn "neef";
- S.K. verzamelde de migranten die gesmokkeld wilden worden. Hij controleerde wie
- betaald had;
- R.H. stuurde hem tientallen foto's van Albanese personen (ook vrouwen **en kinderen**) en namenlijsten en wie zodoende in de boten geplaatst mocht worden. Er werden locaties gestuurd aan de Noordzee en van chauffeurs die onder weg waren.

Ook foto's genomen in de winkel van R.H. (als plek om af te spreken – zijnde een dekmantel).

- R.H. werd aangesproken door S.K. als **'Boss'**, **zie een bericht van 20 oktober 2021 om 19:09:51.** *Het hof merkt daarbij op dat er over deze vaststelling geen twijfel kan bestaan en dat dit niet de zogenaamde conversatie is met een persoon die 'boss' wordt genoemd waarop de beklaagde vaag alludeert op de 13de bladzijde van zijn conclusie om (beweerdelijk) aan te tonen dat zijn rol beperkter was.*

Een analyse van de Whatsapp conversaties tussen R.H. en K.F. geeft tevens een duidelijk beeld van de werking van de criminele organisatie. Beiden waren betrokken bij het ganse proces van mensensmokkel. Ze zorgden voor de aanvoer van nautisch materiaal, vervolgens het contact met de smokkelaars die de transmigranten in boten stopten, en ze waren op de hoogte van de boten die in het Verenigd Koninkrijk toekwamen. Er gingen grote bedragen rond en de boten waren van erbarmelijke kwaliteit. Op 9 april 2022 stuurde R.H. een krantenartikel (van RTL-nieuws) naar K.F. dat over het volgende ging: *chauffeurs werden gearresteerd en toch deden ze gewoon verder en bleef men nieuwe chauffeurs ronselen om hun pakketten met nautisch materiaal naar de Noord-Franse kuststreek te brengen.*

Tevens werden in deze gsm van R.H. talrijke, duidelijke en niet mis te verstane gesprekken gevonden i.v.m. het smokkelen van personen en waaruit zijn leidende rol blijkt:

- er werd denigrerend (en in codetaal) gesproken over "**chickens**", i.v.m. de smokkels (d.d. 3 maart 2022 en 18 maart 2022) (o.m. navolgend proces-verbaal 514367/2022);
- 18 maart 2022: R.H. liet weten in welke vrachtwagen de migranten konden instappen en wat ze moesten doen. Ze mochten niet zeggen dat de bestuurder hen liet instappen, mocht de politie hen controleren en ze moesten hun gsm's afleggen; er werden 2 personen gesmokkeld, voor 16.000 Britse pond p.p.;
- 25 maart 2022: R.H. had de mogelijkheid om 2 personen te smokkelen, 15.000 Britse pond per persoon;
- 2 april 2022: **R.H. was woedend omdat er een andere criminele organisatie was die mensen smokkelde aan een lagere prijs.**

Er waren ook whatsappconversaties met de genaamde 'Sh.' (nr. 316 164 50516) waarin werd gesproken over geld dat klaar moest zijn in Rotterdam, namelijk 120.000 EUR, ongetwijfeld doelend op het 'hawala systeem'.

Uit verdere analyse van de (...) van R.H. en gesprekken met contacten van hem eindigend op de nummers ... (...), ... (...) en ... (...) bleek nog het volgende op de hierna vermelde data (zie navolgend processen-verbaal 514655/2022 en 514384/2022):

- 25 februari 2022: foto's van mensen werden verstuurd, ongetwijfeld Albanese migranten die naar het Verenigd Koninkrijk gesmokkeld moesten worden, deze foto's werden naar R.H. gestuurd zodat hij wist wie betaald heeft en wie gesmokkeld mocht worden;
- 17 maart 2022: R.H. vroeg "15" (15.000 pond) voor een smokkel;
- 20 maart 2022: R.H. had snel geld nodig en gebruikte "the boy", die het geld zou komen oppikken en afleveren;
- 20 maart 2022: er was sprake van een concurrerende smokkelbende (aan een lagere prijs), R.H. was **woedend**; zijn reactie: *"If you want I send someone to fuck him up in (...)" "We can destroy his life bro"*. Opnieuw was er sprake van grote sommen geld: *"To take 5k bro?"*.
- 29 maart 2022: uit conversatie bleek dat R.H. zijn netwerk gebruikte om Albanese migranten overzee te zetten; hij stond ook in voor de financiën van de criminele organisatie, hij bepaalde mee de prijzen en ontving de gelden. Zo stuurde het contact met nummer eindigend op (...) naar hem: *"Send me the boy in coventry bro i will give some money, I will give to him 22.700 and I give you 5K in London en 6K in Manchester"*. Men beschikte dus kennelijk over een netwerk van loopjongens die gelden ronddroegen.
- 10 april 2022: contact met nr. (...) vraagt aan R.H. waar hij een buitenboordmotor kan vinden;
- 12 april 2022: dit contact zegt aan R.H. *50 personen te hebben die dag die gesmokkeld moeten worden en verdeeld zullen worden over 2 boten; hij geeft aan wanneer deze migranten in de jungle zullen zijn.*
- dit contact en R.H. hebben een gezamenlijk (ander) contact genaamd 'Ka./M.' (S.K.)(met nummer ...) die volgens de gesprekken vermoedelijk in de jungle verblijft en in opdracht van contact ...(...) en R.H. de migranten verzamelt en op boten steekt;
- 13 april 2022: R.H. blijkt 'Ka.' (S.K.) bevelen te geven *"**I told Ka. don't put soni people** **[on the boat]**"*;
- 13 april 2022: R.H. zorgt voor het versluizen van geld (20.000 pond) vermoedelijk naar Albanië en krijgt 9% hiervoor;
- R.H. zal het probleem oplossen met een andere Koerd die hun migranten afneemt, hij heeft mensen hiervoor (*"**we have to shoote him**"*) (dit blijkt dan een misverstand te zijn, deze Koerd helpt Ke./Ka. (S.K.) om mensen te verzamelen en in boten te steken - gesprek van 14 april 2022);

- 16 april 2022: R.H. stuurt filmpjes met buitenboordmotoren;
- **een schrijnend gesprek op 16 april 2022** tussen R.H. en contact …(...): over 2 smokkelpogingen met rubberen boten; het contact …(...) zegt meermaals dat de motor niet goed is, een boot ligt al 6 uren in het water en men heeft nog 6 uren nodig om de Britse wateren te bereiken; er zitten migranten al 9 uren op zee, met een motor die niet goed werkt en ***de mensen zijn bang***. Ze zeggen "***we don't wanna die***" doch voor R.H. primeert duidelijk de *business*, hij ***blijft herhalen dat ze moeten proberen de Britse wateren te bereiken***. Als de overtocht slaagt verdienen R.H. en … (...) hier grof geld aan; bij een mislukte poging zijn ze een boot en motor kwijt en moeten ze een nieuwe poging regelen;
- 19 april 2022: opnieuw motorpech op zee; 42 personen aan boord van het bootje; er wordt een foto gestuurd van een dikke pak Britse ponden (11.500,00 pond) waarbij wordt gesproken over de betaling. Het gaat over zeer grote bedragen, tot 102.000,00 EUR. Er worden adressen doorgestuurd van hawala bankiers;
- uit de voormelde conversaties kan worden afgeleid dat contact met nummer …(...) Albanese migranten aanlevert en dat R.H. via zijn netwerk de overtocht van de migranten (grote aantallen) naar de UK regelt. Ka./Ke. (S.K.) is diegene die zich op het Europese vasteland bevindt en mensen verzamelt en op boten steekt op vraag van R.H. stuurt een foto door van een zwarte (...) om te huren à 2.500,00
- pond/maand.

Voorts waren er nog de volgende duidelijke gesprekken met een contact met nummer eindigend op …(...) (gebruikt door 'Ka.' (S.K.) en een zekere 'A.') waaruit de leidende rol van R.H. blijkt:

- 2 maart 2022: *"2 people for tonight"* (schrijft S.K. aan R.H.), die vraagt *"Where they now"*, antwoord van (...): *"In the jangle bro"* – antwoord van R.H.: *"Send me number"*
- 11 maart 2022: 'A.' stuurt naar R.H.: *"your payment is ready 2600 ok"* - R.H. antwoordt: *"Brother Ka. told me 3400 pond"*;
- 19 maart 2022: S.K. ('A.'?) aan R.H.: er wordt een berekening gemaakt voor 8 personen smokkel voor een totaal bedrag van 19.600,00 (Britse Pond) → in totaal zouden er 13 personen naar de UK worden gesmokkeld voor een totaal bedrag van 21.300,00 Pond dat zou toekomen aan R.H..

Het hof merkt bovendien op dat in deze (...) van R.H. ook 2 nummers van medebeklaagde O.R. staken:

- (...) : onder de naam "K." (S.K.) (PV 507260 ; stuk 15)
- (...): onder de naam "(...)" - (...) is de geboorteplaats van O.R.. Beide nummers waren aanwezig in whatsapp groepen maar de inhoud ervan was niet meer aanwezig.

Hoger heeft het hof reeds opgemerkt dat verschillende protagonisten binnen de criminele organisatie zoveel mogelijk berichten en gegevens naderhand hebben pogen te wissen uit de gsm's.

Uit de internetgeschiedenis en de analyse van de video's in de (...) van R.H. bleek dat hij opzocht hoe hij alle sms'jes moest verwijderen. In april 2022 zocht hij weerberichten op in Parijs en in Londen. 110 video's werden in zijn gsm gevonden m.b.t. nautisch materiaal in de periode van 10/11/2021 t.e.m. 02/05/2022 (zie K XX, St. 16-17 en 21-22).

Uit alle voormelde *samen genomen* bewijselementen in het strafdossier staat het voor het hof zonder enige twijfel vast dat (ook) R.H. controle uitoefende over de criminele organisatie die zich heeft ingelaten met mensensmokkel en de sub A vermelde verzwarende omstandigheden, en dit in de periode van 1 augustus 2021 t.e.m. 3 mei 2022, dat hij daarin wetens en willens een leidende functie heeft uitgeoefend, en de misdrijven pleegde om daaruit direct of indirect vermogensvoordelen te halen.

Zelfs al zouden er nog andere beschikbare berichten zijn, die niet zouden vertaald of geanalyseerd zijn zoals de verdediging in de conclusie (weliswaar vaag en al te ruim) aangeeft – en waarover het hof hoger reeds besliste bij de ingeroepen excepties – dan nog neemt dit geenszins weg dat deze geen enkele afbreuk zouden kunnen doen aan deze thans voorhanden zijnde, regelmatig ingewonnen, onbetwistbare en zeer duidelijke bewijselementen over de leidende rol van R.H.. Dat er meerdere leiders waren of nog (andere) leidende figuren waren *boven* R.H., kan best zijn doch laat deze overduidelijke vaststellingen over zijn leiderschap onverlet.

Het door de verdediging ter terechtzittingen van het hof van 16 oktober 2024 en 11 december 2024 in termen van pleidooien ontwikkeld *feitelijk* verweer is in rechte niet van voldoende grond om het hof anders te doen beslissen.

2.4. TENLASTELEGGING C in hoofde van de beklaagde O.R.

* Op grond van de voor het hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten, voorwerp van de tenlastelegging C zoals omschreven in de verwijzingsbeschikking, in zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het hof ten genoegen van rechte bewezen gebleven.

Het hof treedt met betrekking tot dit besluit de oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter – zoals vervat op het 47ste t.e.m. 49ste blad van het bestreden vonnis (randnummer 2.18) – dan ook bij en neemt deze over, voor zover niet tegengesproken door en onder aanvulling van hetgeen volgt.
Het hof ziet geen gegronde redenen om deze feiten ten aanzien van de beklaagde O.R. te herkwalificeren.

Uit het gerechtelijk onderzoek is gebleken dat O.R. wel degelijk deelgenomen heeft aan het nemen van – zelfs zeer belangrijke – beslissingen in het raam van de criminele organisatie die zich inliet met mensensmokkel (met verzwarende omstandigheden), goed wetende dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie (zoals vervat in de artikelen 324bis en 324ter, §3 Sw.).

Artikel 324ter, §3 Sw. heeft het over *iedere persoon die deelneemt aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van activiteiten van de criminele organisatie*. Die beslissing kan zowel betrekking hebben op de legale als de illegale activiteiten van de organisatie, aangezien volgens de wetgever elke intellectuele bijdrage aan de activiteiten van een criminele organisatie ernstig is, ook als er geen directe band bestaat met het plegen van misdrijven. Deze deelneming hoeft niet systematisch te zijn. Ook een louter occasionele deelneming aan het nemen van beslissingen volstaat (vgl. J. De Herdt, "Criminele organisatie", *o.c.*).

* Toegepast op de onderhavige zaak, stelt het hof vast dat O.R. in zijn verklaring
erkende motoren te hebben gekocht, een garage te hebben gehuurd, gekeken te hebben naar locaties en geweten te hebben dat men met iets illegaal bezig was in Duinkerke.

Zijn relativering van deze feiten bestond er in dat hij onder meer stelde *"als ik het niet inlaad zal het iemand anders zijn. Als die andere het niet doet is het iemand anders. Dat werk zal niet stoppen als ik ermee stop*".

Uit de gegevens van het strafdossier is gebleken dat O.R. het terrein te Lotte, aan de (...), beheerde waarvoor K.F. maandelijks de huur betaalde van 700,00 EUR aan de eigenaar en medebeklaagde P.D..

O.R. had nauw contact met K.F., R.H. en A.M.. Op zijn gsm werden online zoekopdrachten gevonden i.v.m. smokkels en hoe hij zich best kon onttrekken aan politie onderzoek.

Bij de analyse van zijn gsm (...) bleek dat de beklaagde O.R. meerdere keren van Osnabrück richting de Franse Noordkust reed, en dat hij via zoekertjes op (...) naar (op te lappen) buitenboordmotoren zocht. Ook op zijn gsm (...) werden tal van afbeeldingen gevonden met betrekking tot nautisch materiaal, maar ook een van een cryptofoon, *taser*, vuurwapens, geluidsdemper, migranten op volle zee, grote hoeveelheden cash geld enzovoort.

Een eerste belastende foto met nautisch materiaal werd reeds aangetroffen in zijn gsm op 20 mei 2021, dus *vóór* de aanvang van de incriminatieperiode. Evenzo werd reeds in 2020 (dus nog vroeger) bij de initieel medebeklaagde A.B. (thans niet inzake) een aankoopbewijs van een buitenboordmotor aangetroffen en aankoopbewijzen voor *smallboats* op naam van O.R.. Een van de toestellen van O.R. (o.m. verschillende filmpjes) bleek grondig te zijn gewist.

In november 2021 bleek O.R. opzoekingen te hebben gedaan naar een Duits mediabericht, dat ging over een opblaasbare boot met transmigranten die toen was gekapseisd op de Noordzee met minstens 27 doden als gevolg. De boot en reddingsvesten zouden geleverd zijn vanuit Osnabrück.

Er waren tevens verschillende belastende chatgesprekken.
Zo werd hoger reeds verwezen naar de whatsapp conversaties tussen K.F. en O.R. (zie karton III OK 2, st. 40), waarbij O.R.:

- vroeg naar de hoeveelheid motoren die zou worden meegenomen en de betaling ervan;
- hiervoor 6.250,00 EUR zou afhalen;
- M.S. inschakelde als chauffeur voor de transport van nautisch materiaal; filmpjes
- stuurde o.a. van een buitenboordmotor die werd getest en er waren ook 2 rubberboten en een motor te zien. Men sprak over "zaken" (= nautisch materiaal) die onderweg waren van Turkije.

Ook de afgeluisterde gesprekken in de periode van 2 juni 2022 tot en met 23 juni 2022 brachten aan het licht dat de beklaagde O.R. zich bezig hield met de aankoop en het testen van motoren, het huren van een pand en het zoeken naar panden, het aansturen van A.M. wat betreft de hoeveelheden en het materiaal dat moest worden ingeladen. O.R. onderhandelde met derden over de prijs van buitenboormotoren; hij regelde de leveringen van nautisch materiaal.

De naam van O.R. stond ook vermeld in een schriftje aangetroffen op het adres van B.A. , dat de 'boekhouding' van de criminele organisatie bevatte en waarin grote bedragen (tot 115.200,00 US dollar) stonden genoteerd, zoals hoger reeds aangehaald.

Uit het onderzoek in Duitsland is tevens gebleken dat O.R. een voertuig (gehuurd door zijn partner) ter beschikking stelde aan de organisatie voor de overname van de te smokkelen personen. Er werden meerdere voertuigen gehuurd waarmee in enkele dagen soms 1.800 km werd gereden.

O.R. verbleef in de periode maart-mei 2022 in de gevangenis in Duitsland. Hij bleef toen verder contact houden met de criminele organisatie. Uit de toen afgeluisterde gesprekken bleek dat hij er met K.F. belde, dat hij het nog steeds had over aantallen en kostprijzen, en erop aandrong berichten in zijn gsm te verwijderen/wissen. In een gesprek in die periode vanuit de gevangenis met zijn vriendin (M.) zei O.R. dat de andere leden van de bende hem respecteren door te vragen om geld over te maken. Hij gaf al geld aan K.F. die hij via Hawala naar (de genaamde) 'E.' heeft gestuurd. O.R. zou 'het ding met het geld' uitgeklaard hebben met 'D.' (wellicht P.D.). De moeder van 'D.' zou een brief rechtstreeks vanuit de firma versturen zodat het 'officieel' leek.

Op 25 mei 2022 werd O.R. vrijgelaten uit de gevangenis. Daags nadien verbleef hij op het adres van K.F.. Op 1 juni 2022 werd O.R. alweer samen met B.A. gezien aan de opslagplaats (...) te Osnabrück waar buitenboordmotoren werden ingeladen. Ze reden vervolgens naar de (...) waar ze reddingsvesten inlaadden en ze reden dan naar Essen. Voorts wijst het hof nog over de volgende gesprekken waaruit blijkt dat O.R. deelnam aan het nemen van beslissingen in het raam van activiteiten van de criminele organisatie:

- een gesprek tussen O.R. en A. (B.A.) op 29 juni 2022 waarbij O.R. aan B.A. zei: *"we hebben een probleem (...) we hebben geen chauffeur"*. Waarop B.A. antwoordde: *"maar D.M. heeft een rijbewijs, want hij zei dat hij een*

(…) had." Waarop O.R. antwoordde: *"oh, waar zou D.M. een (…) hebben, hij wil hem verkopen, maar oom K.F.* (d.i. K.F.) *doet niet mee (…)".*

- een gesprek tussen O.R. en G.S. op 1 juli 2022: O.R. tegen "Sm.": *"nadat je oom Ha. hebt afgezet, kom en haal me op, dan gaan we naar het huis van oom K.F.. Daar moeten we wachten op de chauffeur die 15 motoren zal brengen (…)"* Samen: *"dus we moeten 15 motoren lossen?"* O.R.: *"ja"* "Sm.": *"Goed"*.

Bij nazicht van de gsm van de initieel medebeklaagde A.B. bleek dat deze chatte met O.R. over de regeling van transporten met nautisch materiaal en dat zij contacten onderhielden met andere smokkelaars. O.R. filmde hoe buitenboordmotoren werken; daarbij waren er oude versleten motoren zichtbaar. Hij stond in voor de levering ervan in het juiste voertuig aan de Noord-Franse kust én hij was aanwezig als er grote leveringen uit Turkije kwamen, zo bv. een levering van maar liefst 820 reddingsvesten.

Zijn minimaliserende verklaring dat hij vooral moest tolken bij de aankoop van motoren en het huren van garages, dat hij geen mensen zou gesmokkeld hebben en dat hij vooral 'gebruikt' zou zijn geweest door de organisatie, blijkt aldus geenszins te kloppen met de gegevens van het strafdossier.

De gegevens van het strafdossier bevestigen integendeel dat O.R. deelgenomen heeft aan het nemen van zeer belangrijke beslissingen in het raam van de criminele organisatie die zich inliet met mensensmokkel (met verzwarende omstandigheden), goed wetende dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie (zoals vervat in de artikelen 324bis en 324ter, §3 Sw.).

Het door de verdediging ter terechtzitting van het hof van 11 december 2024 in termen van pleidooien ontwikkeld *feitelijk* verweer is in rechte niet van voldoende grond om het hof anders te doen beslissen.

2.5. TENLASTELEGGING D in hoofde van de beklaagden P.D., T.M. en H.B.

De beklaagde P.D.

Op grond van de voor het hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten, voorwerp van de tenlastelegging D zoals omschreven in de

verwijzingsbeschikking, in zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het hof ten genoegen van rechte bewezen gebleven.

Deze feiten werden overigens door de verdediging ter terechtzitting in eerste aanleg niet betwist, met dien verstande dat men om een inperking van de incriminatieperiode verzocht, alwaar de feiten door P.D. enkel werden bekend voor wat betreft de periode van 3 juni 2022 tot 5 juli 2022.

Het hof treedt met betrekking tot het voormelde besluit de oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter – zoals vervat op het 46ste en 47ste blad van het bestreden vonnis (randnummer 2.17) – bij en neemt deze over, voor zover niet tegengesproken door en onder aanvulling van hetgeen volgt.

Daarbij dient verwezen te worden naar hetgeen hoger werd gesteld bij de beoordeling van de nog betwiste verzwarende omstandigheid sub A in hoofde van de beklaagde P.D., motieven die alhier worden hernomen.

Door zijn loods te verhuren aan de criminele organisatie – aan wie hij zijn onmisbare deelneming verleende bij de feiten van mensensmokkel met verzwarende omstandigheden – was P.D. *van bij aanvang* tevens wetens en willens betrokken bij deze organisatie, die mede dankzij hem haar activiteiten kon organiseren en uitbreiden.

Het door de verdediging ter terechtzitting van het hof van 11 december 2024 in termen van pleidooien ontwikkeld *feitelijk* verweer is in rechte niet van voldoende grond om het hof anders te doen beslissen.

De beklaagde T.M.

* Op grond van de voor het hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten, voorwerp van de tenlastelegging D, in zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het hof ten genoegen van rechte bewezen gebleven, **doch enkel op 30 april 2022**.

Het hof treedt met betrekking tot dit besluit de desbetreffende oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter – zoals vervat op het 56ste t.e.m. 58ste blad van het bestreden vonnis (randnummer 2.22) – dan ook bij en neemt deze over, voor zover niet tegengesproken door en onder aanvulling van hetgeen volgt.

Ten overvloede herhaalt het hof dat het proces-verbaal van zijn verhoor na arrestatie werd teruggevonden in de gsm van de initieel medebeklaagde D.M. (= die definitief werd veroordeeld als leidend persoon van de mensensmokkel en van de criminele organisatie sub de tenlasteleggingen A en B).

D.M. verklaarde dat de chauffeurs, als ze werden gearresteerd, hiervan een bewijs naar de criminele organisatie moesten sturen. Anders ging men ervan uit dat de chauffeurs zelf de lading hadden gestolen (zie pv's 513986/22 en PV 513150/22).

De beklaagde T.M. kan dan ook niet ernstig betwisten dat hij wist dat hij door zijn tussenkomst op 30 april 2022 toen betrokken was bij een criminele organisatie, zelfs al zou hij niet de bedoeling hebben gehad om een misdrijf in het raam van deze organisatie te plegen of daaraan deel te nemen door op die dag nautisch materiaal - bestemd voor de Noord-Franse migrantenkampen - vanuit de opslagplaats (...) in Bielefeld, te vervoeren.

Het door de verdediging ter terechtzitting van het hof van 16 oktober 2024 in termen van pleidooien ontwikkeld *feitelijk* verweer is in rechte niet van voldoende grond om het hof anders te doen beslissen.

* Voor wat betreft de *overige* incriminatieperiode sub D, namelijk in de periode van 1 augustus 2021 tot en met 29 april 2022 en 1 mei 2022 tot en met 5 juli 2022 wordt de beklaagde T.M. bij gebrek aan overtuigende bewijselementen vrijgesproken, zonder dat hieraan afzonderlijke kosten verbonden zijn.

De beklaagde H.B.

* Op grond van de voor het hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de beklaagde H.B. ten laste gelegde feiten, voorwerp van de tenlastelegging D in de incriminatieperiode van **8 oktober 2021 t.e.m. 11 oktober 2021**, in zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het hof ten genoegen van rechte bewezen gebleven.

Het hof treedt met betrekking tot dit besluit de desbetreffende oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter – zoals vervat op het 27ste t.e.m. 29ste blad van het bestreden vonnis – dan ook bij en neemt deze over, voor zover niet tegengesproken door en onder aanvulling van hetgeen volgt.

Ter zake kan vooreerst verwezen worden naar hetgeen hoger werd overwogen en gemotiveerd wat betreft de schuld van de beklaagde H.B. aan de mensensmokkel met verzwarende omstandigheden, omschreven onder de tenlastelegging A in diezelfde incriminatieperiode van **8 oktober 2021 t.e.m. 11 oktober 2021**, motieven die alhier worden hernomen en waaruit zonder enige twijfel kan worden afgeleid dat de beklaagde H.B. wist dat hij door zijn betrokkenheid bij de feiten sub A in die periode, betrokken was bij een criminele organisatie, zelfs al zou hij niet de bedoeling hebben gehad om een misdrijf in het raam van deze organisatie te plegen of daaraan deel te nemen.

Het door de beklaagde ter terechtzitting van het hof van 16 oktober 2024 in termen van pleidooien ontwikkeld *feitelijk* verweer is in rechte niet van voldoende grond om de oordeelkundige motieven aan de grondslag van deze beslissing te ontkrachten.

* Wat de navolgende periode van 12 oktober 2021 t.e.m. 5 juli 2022 sub D betreft zijn er te weinig overtuigende bewijselementen, zodat de beklaagde H.B. hiervoor dient te worden vrijgesproken zonder dat hieraan afzonderlijke kosten verbonden zijn.

3. DE STRAFMAAT

Algemeen

De eerste rechter heeft volkomen terecht gewezen op de zwaarwichtigheid van de feiten.

De beklaagden maakten deel uit van een grote internationale smokkelgroepering, waarbij elk een rol had bij de aankoop, de opslag en/of het transport van nautisch materiaal (zoals rubberboten, buitenboordmotoren, reddingsvesten en andere nautische uitrusting) bestemd voor het smokkelen van mensen over het Kanaal aan de Noordzee naar het Verenigd Koninkrijk, en waarbij de leidende personen van de criminele organisatie ook zorgden voor de effectieve overzet van slachtoffers over het Kanaal.

Door dergelijke praktijken worden kwetsbare mensen (onder wie een of meerdere kinderen) die slachtoffer zijn van dergelijke smokkelpraktijken – te dezen van grote omvang – gewetenloos misbruikt en dienen zij aanzienlijke bedragen te betalen voor een onmenselijke en levensgevaarlijke overtocht richting het Verenigd Koninkrijk.

De handelwijze van de beklaagden – elk voor wat betreft hun eigen, specifieke rol overeenkomstig de in hunnen hoofde bewezen misdrijven – ontwricht de samenleving en

getuigt van minachting voor de wetten en reglementen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied van de Staten, het welzijn en de veiligheid van de slachtoffers van mensensmokkel die uit persoonlijke of familiale veiligheidsoverwegingen of uit economische noodzaak hun land van herkomst zijn ontvlucht.

Er kan evenmin aan worden voorbijgegaan dat dergelijke vormen van internationaal georganiseerde criminaliteit voor de smokkelorganisaties mega-winsten opleveren ten koste van de slachtoffers waarbij de kans bestaat dat sommigen de tocht zelfs niet eens overleven.

Het weze herhaald dat de criminele organisatie in deze zaak er onder meer naar streefde om haar winst te maximaliseren door gebruik te maken van kapotte motoren die men zelf herstelde en 'oplapte'.

Ter illustratie van de volstrekt immorele ingesteldheid van deze criminele organisatie verwijst het hof nog naar de zeer duidelijke foto's van een overvolle rubberboot op zee op 18 juni 2022, aangetroffen bij de uitlezing van de gsm van de initieel medebeklaagde A.B.. Er zat o.m. een kind in deze boot en het was duidelijk koud. De beschermkap van de motor ontbrak en de bedrading en de leidingen van de buitenboordmotor waren in nauw contact met het zeewater. Er werd over de mensen in de berichten gesproken alsof ze vee/materiaal vervoerden en ze lieten het 'in de handen van God' of de motor al dan niet zou werken en de migranten veilig 'de overkant' zouden halen. Grof geldgewin was het enige doel; zo bleek uit een gesprek van 20 juni 2022 tussen de initieel medebeklaagde A.B. aan 'So.' dat de betaling van K.F. in orde moest w*orden gebracht en dat "het geld van deze moet betaald worden zodat ze dan niet reclameren"* (sic).

Bij nazicht van het nautisch materiaal dat werd aangetroffen door de onderzoekers bij de huiszoeking op 5 juli 2022 in de loods in Bielefeld (Duitsland), werd vastgesteld dat onder meer de buitenboordmotoren in vreselijke staat waren. Een specialist van de Belgische scheepvaartpolitie onderzocht het materiaal en kwam tot volgend besluit:

- *de aangetroffen RIHB's (boten) voldoen niet aan de richtlijnen en mogen niet worden gebruikt als vaartuig;*
- *de buitenboordmotoren zijn van oude makelij en zijn niet krachtig genoeg om de RIHB's veilig voort te stuwen;*
- *de reddingsvesten zijn totaal ongeschikt en onbruikbaar op volle zee;*
- *dit alles maakt de overtocht onverantwoord en levensgevaarlijk.*

Uit het (telefonie) onderzoek is gebleken dat de betrokken mensensmokkelaars hiervan goed op de hoogte waren.

De beklaagde A.M.

Zoals terecht aanvaard door de eerste rechter zijn de door de beklaagde gepleegde feiten voorwerp van de in zijnen hoofde bewezen gebleven tenlasteleggingen A en C, de uitwerking van éénzelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen lastens hem slechts één bestraffing dient te worden opgelegd.

De feiten zijn uitermate zwaarwichtig.

De motieven waarop de eerste rechter zich heeft gesteund bij de straftoemeting dienen integraal te worden bijgetreden en worden alhier herhaald *behoudens* wat betreft de uiteindelijke bestraffing.

De beklaagde A.M. heeft belangrijke bijdragen geleverd aan de criminele organisatie, die zich bezig hield met mensensmokkel (onder verzwarende omstandigheden) en nam deel aan beslissingen in het raam daarvan.

Hij was de logistieke rechterhand van K.F..

Hij liet aan laatstgenoemde (die onder meer de 'hawala' verrichtingen deed) dikwijls weten welke bedragen dienden te worden gestort op welke naam. Hij maakte aldus de rekeningen op van verschillende personen zoals S.G., A.B., D.M., R.M.. Hij betaalde de rijopleiding van A.B. (doorgestuurd naar K.F.).

De beklaagde A.M. laadde de voertuigen in en uit in de opslagplaatsen aan de (...) in Osnabrück en in Lotte aan de (...). Hij vervoerde het nautisch materiaal tussen deze opslagplaatsen en deed ook transporten naar Noord-Frankrijk. Daarbij stond hij ook in voor het regelen van Turkse vrachtwagenchauffeurs en had hij nauwe contacten met onder meer R.H..

Bij het onderzoek van de gsm van A.M. werd tevens vastgesteld dat de internetgeschiedenis grotendeels werd gewist, terwijl er in een periode van amper een maand tijd (2 juni 2022 – 2 juli 2022) wel 349 (...)-hits waren. A.M. hanteerde dezelfde werkwijze als de meeste anderen: hij postte locaties via sociale media, verzond audioberichten en wiste die dan.

Deze specifieke taken die deze beklaagde vervulde vormden een onmisbare schakel in de internationaal vertakte en georganiseerde mensensmokkel.

Daarbij had de organisatie, en ook de beklaagde, enkel rauw geldgewin voor ogen, zonder bekommerd te zijn om de gezondheid en waardigheid van de transmigranten die letterlijk als voorwerpen werden beschouwd.

De thans 56-jarige beklaagde beschikt nog over een blanco strafrechtelijk verleden.

Ter terechtzitting van het hof van 16 oktober 2024 legde hij stukken neer teneinde zijn sociale en professionele situatie te verduidelijken. Hij is nog steeds truckchauffeur bij dezelfde werkgever en heeft 5 kinderen (van wie er 3 meerderjarig zijn). Hij verzoekt het hof om hem een straf op te leggen, volledig bekleed met de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging behoudens de door hem reeds ondergane voorhechtenis.

De zwaarwichtigheid van de feiten en de maatschappelijke afkeuring ervan, de rol die de beklaagde daarin had en zijn ingesteldheid (zoals dit blijkt uit het strafdossier enerzijds en de voorgelegde stukken anderzijds), alsook de noodzakelijke bescherming van de maatschappij tegen dergelijke mensonterende misdrijven, wettigen naar het oordeel van het hof, zelfs rekening houdende met het blanco strafrechtelijk verleden van de beklaagde en de gebeurlijke neveneffecten van de bestraffing ten aanzien van zijn omgeving en wat betreft zijn gezondheidstoestand zoals moet blijken uit de voorgelegde stukken, *eenparig* een hogere effectieve hoofdgevangenisstraf, zoals in het dictum bepaald.

De door de eerste rechter lastens de beklaagde voornoemd opgelegde geldboete en vervangende gevangenisstraf en de ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 van het Strafwetboek cf. art. 77sexies Vreemdelingenwet zijn passend en wetmatig, zij het dat het hof eenparig – mede gelet op het beoogde grof geldgewin – **geen** redenen ziet om de geldboete (geheel of gedeeltelijk) te bekleden met de gunstmaatregel van het uitstel van tenuitvoerlegging.

Een mildere bestraffing zou onvoldoende proportioneel zijn met de zwaarwichtigheid van de door de beklaagde gepleegde misdrijven.

<u>De beklaagde H.B.</u>

De door de beklaagde gepleegde feiten voorwerp van de in zijnen hoofde bewezen gebleven tenlasteleggingen A en D wat betreft de periode van 8 oktober 2021 t.e.m. 11 oktober 2021,

zijn de uitwerking van éénzelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen lastens hem slechts één bestraffing dient te worden opgelegd.

De motieven waarop de eerste rechter zich heeft gesteund bij de straftoemeting dienen integraal te worden bijgetreden en worden alhier herhaald, met dien verstande dat zij thans gelden voor de bewezen gebleven feiten sub A en D in de voormelde periode en met uitzondering van de modaliteit van de opgelegde geldboete.

De beklaagde H.B. was wetens en willens betrokken bij de criminele organisatie door als chauffeur nautisch materiaal vervoerd te hebben naar de Noord-Franse kust alwaar de boten werden gemonteerd en volgeladen met personen die gesmokkeld werden over het Kanaal naar Groot-Brittannië, smokkelpraktijken onder verzwarende omstandigheden waaraan hij zijn onmisbare deelneming heeft verleend.

Ofschoon hij slechts in een zeer beperkte periode betrokken was bij de feiten en ook zijn rol als dusdanig beperkter was, kunnen de feiten evenmin in hoofde van de beklaagde H.B. worden geminimaliseerd en vormde ook hij op die tijdstippen een onmisbare schakel in de internationaal vertakte en georganiseerde mensensmokkel.

Daarbij had de organisatie, en op dat ogenblik ook H.B., enkel rauw geldgewin voor ogen, zonder bekommerd te zijn om de gezondheid en waardigheid van de transmigranten die letterlijk als voorwerpen werden beschouwd.

De thans 44-jarige beklaagde beschikt nog over een blanco strafrechtelijk verleden. Hij wijst er op dat hij directeur is van een bedrijf.

De zwaarwichtigheid van de feiten en de maatschappelijke afkeuring ervan, de rol die de beklaagde daarin had en zijn ingesteldheid alsook de noodzakelijke bescherming van de maatschappij tegen dergelijke mensonterende misdrijven wettigen naar het oordeel van het hof, spijts zijn blanco strafrechtelijk verleden, ten volle de door de eerste rechter opgelegde bestraffing en laten naar het oordeel van het hof geen ruimte voor enige mildering.

Deze door de eerste rechter lastens de beklaagde opgelegde bestraffing (hoofdgevangenisstraf, geldboete, vervangende gevangenisstraf en de ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 van het Strafwetboek cf. art. 77sexies Vreemdelingenwet) is dan ook de wetmatige en passende beteugeling van de in zijnen hoofde aangehouden misdrijven, thans als bestraffing voor de bewezen gebleven tenlasteleggingen A en D *wat betreft de periode van 8 oktober 2021 t.e.m. 11 oktober 2021.*

De verleende gunstmaatregel van uitstel van tenuitvoerlegging van een gedeelte van de aan de beklaagde opgelegde hoofdgevangenisstraf, blijft eveneens wetmatig en passend.

Gelet op het beoogde zuivere geldgewin, ziet het hof echter – eenparig – **geen** redenen om de geldboete (geheel of gedeeltelijk) te bekleden met de gunstmaatregel van het uitstel van tenuitvoerlegging, zodat de beslissing van de eerste rechter op dit punt wordt hervormd.

Een mildere bestraffing zou onvoldoende proportioneel zijn met de zwaarwichtigheid van de door de beklaagde gepleegde misdrijven.

De beklaagde K.F.

Zoals terecht aanvaard door de eerste rechter zijn de door de beklaagde gepleegde feiten voorwerp van de in zijnen hoofde bewezen gebleven tenlasteleggingen A en B, de uitwerking van éénzelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen lastens hem slechts één bestraffing dient te worden opgelegd.

De feiten zijn uitermate zwaarwichtig.

De motieven waarop de eerste rechter zich heeft gesteund bij de straftoemeting dienen integraal te worden bijgetreden en worden alhier expliciet in hun totaliteit herhaald *behoudens* wat betreft de uiteindelijk opgelegde hoofdgevangenisstraf.

De beklaagde K.F. was een van de leidende personen van de criminele organisatie die zich inliet met mensensmokkel (met verzwarende omstandigheden).

K.F. was niet alleen de 'boekhouder' van de organisatie, die zich bezig hield met de zogenaamde 'hawala' betalingen/overschrijvingen. Zijn rol bleek overkoepelend te zijn. De (inferieure) opblaasbare boten waren doorgaans afkomstig uit Turkije, alwaar onder andere K.F. op prospectie ging. Het nautisch materiaal werd vervolgens naar Duitsland vervoerd (alwaar de meeste beklaagden woonden) en aldaar opgeslagen in o.a. magazijnen waarvoor (ook) K.F. de locaties zocht. Hij betaalde maandelijks de huur voor de loods aan P.D..

Vervolgens werd dit nautisch materiaal via door K.F. aangezochte chauffeurs vervoerd naar regio's aan de Noord-Franse kust (in de buurt van Calais en Duinkerke) alwaar de boten werden gemonteerd en volgeladen met personen die gesmokkeld werden over het Kanaal naar Groot-Brittannië.

Dat K.F. gewiekst te werk ging en zoveel als mogelijk onder de radar probeerde te blijven voor de politie, bleek onder meer uit het feit dat hij anderen opriep om de berichten te wissen (bv. ten aanzien van D.M., initieel medebeklaagde, thans niet inzake en ten aanzien van de huidige beklaagde A.M.).

De beklaagde was als een van de leidende personen ontegensprekelijk diep ingebed in de criminele organisatie die zich verrijkt heeft met mensensmokkel.

De specifieke taken die hij op zich nam vormden een onmisbare schakel in deze internationaal vertakte en georganiseerde mensensmokkel.

Daarbij had de organisatie, en de beklaagde als een van de leidende personen in het bijzonder, enkel rauw geldgewin voor ogen, zonder bekommerd te zijn om de gezondheid en waardigheid van de transmigranten die letterlijk als voorwerpen werden beschouwd.

De thans 45-jarige beklaagde beschikt nog over een blanco strafrechtelijk verleden.

De zwaarwichtigheid van de feiten en de maatschappelijke afkeuring ervan, de rol die de beklaagde daarin had en zijn ingesteldheid alsook de noodzakelijke bescherming van de maatschappij tegen dergelijke mensonterende misdrijven, wettigen naar het oordeel van het hof, spijts zijn blanco strafrechtelijk verleden, eenparig een hogere hoofdgevangenisstraf, zoals in het dictum bepaald.

De door de eerste rechter lastens de beklaagde voornoemd opgelegde geldboete en vervangende gevangenisstraf en de ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 van het Strafwetboek cf. art. 77sexies Vreemdelingenwet zijn passend en wetmatig.

Een mildere bestraffing zou onvoldoende proportioneel zijn met de zwaarwichtigheid van de door de beklaagde gepleegde misdrijven.

Nopens de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen

De beklaagde K.F. heeft omtrent de door de eerste rechter bij toepassing van de artikelen 42,3° en 43bis van het Strafwetboek bevolen verbeurdverklaring van een *gematigd* bedrag van de vermogensvoordelen aldus begroot op 60.000,00 EUR (waarvan een bedrag van 4.665,00 EUR reeds in beslag was genomen in Duitsland) geen concreet verweer gevoerd.

Deze pecuniaire bestraffing is absoluut noodzakelijk opdat K.F. zou beseffen dat het maatschappelijk onaanvaardbaar is dat het plegen van dergelijke verderfelijke vorm van georganiseerde criminaliteit ooit lonend zou zijn.

Deze beslissing wordt bevestigd.

De beklaagde P.D.

Zoals terecht aanvaard door de eerste rechter zijn de door de beklaagde gepleegde feiten voorwerp van de in zijnen hoofde bewezen gebleven tenlasteleggingen A en D, de uitwerking van éénzelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen lastens hem slechts één bestraffing dient te worden opgelegd.

De feiten zijn uitermate ernstig.

De motieven waarop de eerste rechter zich heeft gesteund bij de straftoemeting dienen integraal te worden bijgetreden en worden alhier expliciet in hun totaliteit herhaald *behoudens* wat betreft de modaliteit van de opgelegde geldboete.
De beklaagde P.D. was wetens en willens betrokken bij de criminele organisatie door zijn loods te verhuren aan deze organisatie. Hierin werd het nautisch materiaal opgeslagen, bestemd voor de mensensmokkel (met verzwarende omstandigheden), hetgeen P.D. heel goed wist.

De thans 43-jarige beschikt nog over een blanco strafrechtelijk verleden in België en een blanco ECRIS. De verdediging wees er ter terechtzitting op dat de beklaagde zelf lange tijd heroïneverslaafd was en deze verslaving diende te bekostigen.

De zwaarwichtigheid van de feiten en de maatschappelijke afkeuring ervan, de rol die de beklaagde daarin had en zijn ingesteldheid alsook de noodzakelijke bescherming van de maatschappij tegen dergelijke mensonterende misdrijven wettigen naar het oordeel van het hof, spijts zijn blanco strafrechtelijk verleden, ten volle de door de eerste rechter opgelegde bestraffing en laten naar het oordeel van het hof geen ruimte voor enige mildering.

Deze door de eerste rechter lastens de beklaagde opgelegde bestraffing (hoofdgevangenisstraf, geldboete, vervangende gevangenisstraf en de ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 van het Strafwetboek cf. art. 77sexies Vreemdelingenwet) is dan ook de wetmatige en passende beteugeling van de in zijnen hoofde aangehouden misdrijven.

De verleende gunstmaatregel van uitstel van tenuitvoerlegging van een gedeelte van de aan de beklaagde opgelegde hoofdgevangenisstraf, is eveneens wetmatig en passend.

Gelet op het beoogde zuivere geldgewin, ziet het hof echter – eenparig – **geen** redenen om de geldboete (geheel of gedeeltelijk) te bekleden met de gunstmaatregel van het uitstel van tenuitvoerlegging, zodat de beslissing van de eerste rechter op dit punt wordt hervormd.

Een mildere bestraffing zou onvoldoende proportioneel zijn met de zwaarwichtigheid van de door de beklaagde gepleegde misdrijven.

De beklaagde O.R.

Zoals terecht aanvaard door de eerste rechter zijn de door de beklaagde gepleegde feiten voorwerp van de in zijnen hoofde bewezen gebleven tenlasteleggingen A en C, de uitwerking van éénzelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen lastens hem slechts één bestraffing dient te worden opgelegd.

De feiten zijn uitermate zwaarwichtig.

De motieven waarop de eerste rechter zich heeft gesteund bij de straftoemeting dienen integraal te worden bijgetreden en worden alhier expliciet in hun totaliteit herhaald *behoudens* wat betreft de uiteindelijk opgelegde hoofdgevangenisstraf.

De beklaagde O.R. had een belangrijke taak en nam belangrijke beslissingen in het raam van de criminele organisatie die zich bezig hield met mensensmokkel (met verzwarende omstandigheden), waaraan ook hij zijn onmisbare deelneming verleende.

Hij stond dichtbij de leidende personen van de criminele organisatie en ging onder meer samen met K.F. op prospectie naar Turkije voor de aankoop van (inferieure) opblaasbare boten. Hij had ook nauwe contacten met R.H..

Hij beheerde de opslaglocatie in Lotte (Duitsland), hielp bij het in- en uitladen van het nautisch materiaal en had contacten met A.M.. O.R. kocht ook zelf motoren en onderhandelde over de (zo laag mogelijk te houden) prijs.

Hij ging daarbij gewiekst te werk en trachtte onder de radar te blijven voor de politie. Zo werden bv. bij het onderzoek van de gsm van O.R. zoekopdrachten gevonden

i.v.m. mensensmokkel en hoe hij zich best kon onttrekken aan de politie. Hij gaf ook tips in die zin aan K.F., die op zijn beurt anderen opriep om de berichten te wissen.

De specifieke taken die O.R. op zich nam vormden zoals gezegd een onmisbare schakel in deze internationaal vertakte en georganiseerde mensensmokkel.

Daarbij had de organisatie, en ook de beklaagde, enkel rauw geldgewin voor ogen, zonder bekommerd te zijn om de gezondheid en waardigheid van de transmigranten die letterlijk als voorwerpen werden beschouwd.

Aangezien – zoals hoger reeds werd vastgesteld – O.R. reeds in november 2021 opzoekingen deed naar een Duits mediabericht, dat ging over een opblaasbare boot met transmigranten die toen was gekapseisd op de Noordzee met minstens 27 doden als gevolg, wist hij zeer goed dat hij bij het plegen van de feiten met mensenlevens speelde.

De thans 24-jarige beklaagde beschikt nog over een blanco strafrechtelijk verleden in België en een blanco ECRIS.

Ter terechtzitting van het hof wees de verdediging op de jonge leeftijd van de beklaagde ten tijde van de gepleegde feiten. De beklaagde zou zijn misbruikt door de criminele organisatie omdat hij perfect Duits sprak en kon tolken voor hen.

Hierboven wees het hof echter al op de belangrijke rol die ook de beklaagde O.R. speelde bij de gepleegde misdrijven.

De zwaarwichtigheid van deze feiten en de maatschappelijke afkeuring ervan, de rol die de beklaagde daarin had en zijn ingesteldheid alsook de noodzakelijke bescherming van de maatschappij tegen dergelijke mensonterende misdrijven, wettigen naar het oordeel van het hof, spijts zijn jonge leeftijd en blanco strafrechtelijk verleden, eenparig een hogere hoofdgevangenisstraf, zoals in het dictum bepaald.

De door de eerste rechter lastens de beklaagde voornoemd opgelegde geldboete en vervangende gevangenisstraf en de ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 van het Strafwetboek cf. art. 77sexies Vreemdelingenwet zijn passend en wetmatig.

Een mildere bestraffing zou onvoldoende proportioneel zijn met de zwaarwichtigheid van de door de beklaagde gepleegde misdrijven.

De beklaagde R.H.

Zoals terecht aanvaard door de eerste rechter zijn de door de beklaagde gepleegde feiten voorwerp van de in zijnen hoofde bewezen gebleven tenlasteleggingen A en B in de periode van 1 augustus 2021 tot en met 3 mei 2022, de uitwerking van éénzelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen lastens hem slechts één bestraffing dient te worden opgelegd.

De feiten zijn uitermate zwaarwichtig.

De motieven waarop de eerste rechter zich heeft gesteund bij de straftoemeting dienen integraal te worden bijgetreden en worden alhier expliciet in hun totaliteit herhaald *behoudens* wat betreft de uiteindelijk opgelegde hoofdgevangenisstraf.

De beklaagde R.H. was een van de leidende personen van de criminele organisatie die zich – o.m. vanuit het Verenigd Koninkrijk – inliet met mensensmokkel (met verzwarende omstandigheden).

Zoals hoger reeds vermeld, was hij van het hele smokkelproces op de hoogte, kocht hij grote hoeveelheden nautisch materiaal aan, coördineerde hij de levering van boten en motoren naar de juiste plaatsen in Frankrijk. Hij gaf de namen door van de smokkelaars in Noord-Frankrijk en stond in contact met de runners die de boten en motoren vanuit Noord-Frankrijk brachten en met smokkelaars die migranten aanleverden en die hen in Noord-Frankrijk in de boten laadden.

De beklaagde R.H. gaf instructies over wie in welke vrachtwagen kon instappen, en wat mocht gezegd worden bij een politiecontrole. Hij besprak de prijzen per te smokkelen persoon, ontving het geld van kandidaten/transmigranten. Hij beschikte over loopjongens die (grote sommen) cash gelden kwamen oppikken en afleveren. R.H. beheerde mede deze cashgelden via het 'hawala' systeem.

De beklaagde was als leidend persoon diep ingebed in de criminele organisatie die zich verrijkt heeft met mensensmokkel. Hij was een zeer belangrijke en onmisbare schakel in deze internationaal vertakte en georganiseerde mensensmokkel en had enkel rauw geldgewin voor ogen, zonder bekommerd te zijn om de gezondheid en waardigheid van de transmigranten.

Hij was ook woedend toen hij vernam dat er een concurrerende criminele organisatie was die mensen smokkelde aan een lagere prijs én hij sprak zeer denigrerend en in codetaal over te smokkelen personen ("*chickens*").

Dit alles bevestigt eens te meer dat hij deze mensen als voorwerpen en als koopwaar beschouwde.

De thans 31-jarige beklaagde beschikt nog over een blanco strafrechtelijk verleden.

De zwaarwichtigheid van deze feiten en de maatschappelijke afkeuring ervan, de rol die de beklaagde daarin had en zijn ingesteldheid alsook de noodzakelijke bescherming van de maatschappij tegen dergelijke mensonterende misdrijven, wettigen naar het oordeel van het hof, spijts zijn blanco strafrechtelijk verleden, eenparig een hogere hoofdgevangenisstraf, zoals in het dictum bepaald.

De door de eerste rechter lastens de beklaagde voornoemd opgelegde geldboete en vervangende gevangenisstraf en de ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 van het Strafwetboek cf. art. 77sexies Vreemdelingenwet zijn passend en wetmatig.

Een mildere bestraffing zou onvoldoende proportioneel zijn met de zwaarwichtigheid van de door de beklaagde gepleegde misdrijven.

Nopens de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen

De beklaagde R.H. heeft omtrent de door de eerste rechter bij toepassing van de artikelen 42,3° en 43bis van het Strafwetboek bevolen verbeurdverklaring van een *gematigd* bedrag van 100.000,00 EUR als wederrechtelijk verkregen vermogensvoordelen geen concreet verweer gevoerd.

Deze pecuniaire bestraffing is absoluut noodzakelijk opdat R.H. zou beseffen dat het maatschappelijk onaanvaardbaar is dat het plegen van dergelijke verderfelijke vorm van georganiseerde criminaliteit ooit lonend zou zijn.

Deze beslissing wordt bevestigd.

De beklaagde T.M.

De door de beklaagde gepleegde feiten voorwerp van de in zijnen hoofde bewezen gebleven tenlasteleggingen A en D op 30 april 2022, zijn de uitwerking van éénzelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen lastens hem slechts één bestraffing dient te worden opgelegd.

De motieven waarop de eerste rechter zich heeft gesteund bij de straftoemeting dienen integraal te worden bijgetreden en worden alhier expliciet in hun totaliteit herhaald met dien verstande dat zij thans gelden voor de bewezen gebleven feiten sub A en D op 30 april 2022 en met uitzondering van de modaliteit van de opgelegde geldboete.

De beklaagde T.M. was eenmalig wetens en willens betrokken bij de criminele organisatie door als chauffeur op te reden en nautisch materiaal in opdracht van o.m. K.F. te vervoeren naar de Noord-Franse kust alwaar boten werden gemonteerd en volgeladen met personen die gesmokkeld werden over het Kanaal naar Groot-Brittannië.

Deze specifieke taak die hij – bij deze ene gelegenheid – op zich nam vormde toen een onmisbare schakel in deze internationaal vertakte en georganiseerde mensensmokkel (met verzwarende omstandigheden).

Daarbij had de organisatie – waarbij T.M. zeer kortstondig was betrokken – enkel rauw geldgewin voor ogen, zonder bekommerd te zijn om de gezondheid en waardigheid van de transmigranten die letterlijk als voorwerpen werden beschouwd.

De thans 52-jarige beklaagde T.M. beschikt nog over een blanco strafrechtelijk verleden in België.

Ter terechtzitting van het hof van 16 oktober 2024 legde de beklaagde enkele stavingstukken voor, zoals loonfiches van zijn tewerkstelling in de schrijnwerkerij. Hij is tevens zelfstandige in bijberoep. Momenteel is hij arbeidsongeschikt ingevolge ziekte en ontvangt hij een vervangingsinkomen. Hij verzocht (in subsidiaire orde) om de gevangenisstraf volledig met uitstel op te leggen.

De zwaarwichtigheid van de feiten en de maatschappelijke afkeuring ervan, de ingesteldheid van de beklaagde alsook de noodzakelijke bescherming van de maatschappij tegen dergelijke mensonterende misdrijven wettigen, spijts het blanco strafrechtelijk verleden en de betrokkenheid van de beklaagde op één dag, ten volle de door de eerste rechter opgelegde bestraffing en laten naar het oordeel van het hof geen ruimte voor enige

mildering, ook als bestraffing voor de thans bewezen gebleven tenlasteleggingen A en D (enkel) op 30 april 2022.

Deze door de eerste rechter lastens de beklaagde opgelegde bestraffing (hoofdgevangenisstraf, geldboete, vervangende gevangenisstraf en de ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 van het Strafwetboek cf. art. 77sexies Vreemdelingenwet) is dan ook de wetmatige en passende beteugeling van deze op 30 april 2022 door hem gepleegde misdrijven.

Zij werd bepaald op basis van oordeelkundige motieven die het hof beaamt en dan ook overneemt.

De verleende gunstmaatregel van uitstel van tenuitvoerlegging van een gedeelte van de aan de beklaagde opgelegde hoofdgevangenisstraf en van het grootste deel van de geldboete, is eveneens wetmatig en passend.

Een mildere bestraffing zou onvoldoende proportioneel zijn met de zwaarwichtigheid van de door de beklaagde gepleegde misdrijven.

4. DE GERECHTSKOSTEN, DE BIJDRAGEVERPLICHTINGEN EN DE OVERTUIGINGSSTUKKEN

De oordeelkundige beslissingen van de eerste rechter met betrekking tot de gerechtskosten, de bijdrageverplichtingen van 200,00 EUR en de overtuigingsstukken (in zoverre deze betrekking hebben op de thans inzake zijnde beklaagden), zijn te bevestigen.

Het overtuigingsstuk OS BADW 6534 (USB-stick met gsm extractie, dat in deze aanleg werd aangemaakt) dient te worden gevoegd aan het dossier.

III. Op burgerrechtelijk gebied

* Naar het oordeel van het hof heeft de eerste rechter passend en oordeelkundig beslist met betrekking tot de rechtsvorderingen van de burgerlijke partij, zij het dat deze thans – binnen de perken van saisine – enkel nog te beoordelen zijn ten aanzien van de verweerders **K.F.**, **H.B.**, **P.D.** en **T.M.**.

Deze vergoedingsplichtigen hebben van hun kant ten overstaan van diezelfde beslissing van de eerste rechter *cijfermatig* niet de minste grieven laten gelden.

De beslissing van de eerste rechter (met inbegrip van de toegekende rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg) is dan ook te bevestigen.
Voorts besliste de eerste rechter (op de 80ste bladzijde van het bestreden vonnis) terecht om de in hoofde van de verweerders **K.F.** en **R.H.** verbeurd verklaarde bedragen (zoals hoger beslist), beperkt tot het bedrag van de schadevergoeding, toe te wijzen aan de burgerlijke partij voornoemd, met toepassing van artikel 43bis, derde lid, Sw. dat als volgt luidt:

"De verbeurdverklaarde zaken zullen haar [de burgerlijke partij] *eveneens worden toegewezen ingeval de rechter de verbeurdverklaring uitgesproken heeft omwille van het feit dat zij goederen en waarden vormen die door de veroordeelde in de plaats gesteld zijn van de zaken die toebehoren aan de burgerlijke partij of omdat zij het equivalent vormen van zulke zaken in de zin van het tweede lid van dit artikel."*

Deze beslissing werd echter – ongetwijfeld bij vergetelheid – niet hernomen in het dictum, zodat dit door het hof alsnog wordt rechtgezet.

Het verbeurd verklaarde bedrag wordt per beklaagde ten belope van de **HELFT** van de aan de burgerlijke partij toegekende schadevergoeding toegewezen.

In toepassing van artikel 162bis W. Sv. (ingevoegd door art. 9 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, B.S. 31 mei 2007) alsmede de bepalingen van het K.B. van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Ger. W. en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat (B.S. 9 november 2007) kent het hof aan de voornoemde burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding hoger beroep toe van 1.350,00 EUR, hoofdelijk verschuldigd door de verweerders K.F., H.B., P.D. en T.M..

* De overige burgerlijke belangen werden terecht aangehouden.

OP DEZE GRONDEN
HET HOF,
rechtdoende op **tegenspraak**;

Gelet op:
- de artikelen 13 en 24 van de wet van 15 juni 1935;
- de artikelen 152bis, 162bis, 190, 195, 206, 211, 211bis en 212 Wetboek van Strafvordering;
- het artikel 43bis van het Strafwetboek;
- artikel 1, eerste en tweede lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdeciemen op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet van 25 december 2016 (*B.S. 29 december 2016 – editie 2*, inwerkingtreding 1 januari 2017);
- artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek;
- artikel 1382 (oud) BW (thans vervangen in Boek 6, art. 6.5 en 6.6 van het nieuw BW);
- artikel 2 van het KB van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van de inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de Wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat (*B.S.* 9 november 2007);
- de niet-strijdige artikelen zoals aangehaald door de eerste rechter;

al deze wetsbepalingen ter terechtzitting van heden door de Voorzitter aangehaald;

Verleent akte aan de beklaagden **P.D.** en **T.M.** van hun respectieve **afstand** van de door elk van hen geformuleerde grief m.b.t. de **procedure.**

Verklaart de hoger beroepen tegen het vonnis van **18 oktober 2023** van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen - afdeling Brugge - B.17 kamer, zetelend in strafzaken, **ontvankelijk**, en opnieuw ten gronde erover beslissend **binnen de perken van de grieven** zoals bedoeld in artikel 210 van het Wetboek van Strafvordering:

Op strafrechtelijk gebied:

Met eenparigheid van stemmen:

WAT BETREFT DE BEKLAAGDE A.M.

BEVESTIGT het bestreden vonnis in zoverre het beslist over:

- de **schuld** van de beklaagde aan de verzwarende omstandigheid dat de feiten voorwerp van de tenlastelegging **A** gepleegd zijn ten aanzien van een **minderjarige**;
- de **ontzetting** van de beklaagde uit alle rechten voorzien in artikel 31 eerste lid Sw. gedurende een termijn van 10 jaar;
- de opgelegde **solidariteitsbijdrage** en de **gerechtskosten**;
- de **overtuigingsstukken** in zoverre deze betrekking hebben op deze beklaagde.

HERVORMT het bestreden vonnis voor het overige en opnieuw wijzende:

VEROORDEELT de beklaagde **A.M.** voor de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen **A** en **C** samen, met toepassing van artikel 65 lid 1 Sw., tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF** van **ZES JAAR** en tot een **EFFECTIEVE GELDBOETE** van **2.000,00 EUR**.
VERHOOGT de in hoofde van de beklaagde **A.M.** opgelegde geldboete met zeventig opdeciemen, aldus gebracht op **16.000,00 EUR.**

BEVEELT dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn van artikel 40 van het Strafwetboek, voormelde geldboete in hoofde van de beklaagde **A.M.** zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN.**

<u>WAT BETREFT DE BEKLAAGDE H.B.</u>

BEVESTIGT het bestreden vonnis *met uitzondering* wat betreft de **schuld** van de beklaagde aan de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen **A** en **D in de periode van 12 oktober 2021 t.e.m. 5 juli 2022, en de bestraffing;**

HERVORMT het bestreden vonnis wat betreft het voorgaande en opnieuw wijzende:

SPREEKT de beklaagde **H.B. VRIJ** voor de incriminatieperiode van 12 oktober 2021 t.e.m. 5 juli 2022 omschreven onder de tenlasteleggingen **A** en **D,** zonder dat hieraan afzonderlijke kosten verbonden zijn.

VEROORDEELT de beklaagde **H.B.** wegens de in zijnen hoofde bewezen feiten voorwerp van de **tenlasteleggingen A en D wat betreft de periode van 8 oktober 2021 t.e.m. 11 oktober 2021** samen, met toepassing van art. 65 lid 1 Sw., tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF** van **40 MAANDEN** en tot een **EFFECTIEVE GELDBOETE** van **1.000,00 EUR**.

VERLEENT aan de beklaagde **H.B.** uit hoofde van de bewezen gebleven tenlasteleggingen **A en D wat betreft de periode van 8 oktober 2021 t.e.m. 11 oktober 2021 UITSTEL** van tenuitvoerlegging voor een termijn van **3 jaar** voor **TWAALF MAANDEN** van deze hem opgelegde **HOOFDGEVANGENISSTRAF** van 40 MAANDEN.

VERHOOGT de in hoofde van de beklaagde **H.B.** opgelegde geldboete met zeventig opdeciemen, aldus gebracht op **8.000,00 EUR.**

BEVEELT dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn van artikel 40 van het Strafwetboek, voormelde geldboete in hoofde van de beklaagde **H.B.** zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN.**

WAT BETREFT DE BEKLAAGDE K.F.

BEVESTIGT het bestreden vonnis met dien verstande dat:

- het met toepassing van de artikelen 42,3° en 43bis Sw. verbeurd verklaarde bedrag van **60.000,00 EUR** (waarvan **4.665,00 EUR** in beslag genomen werd en op rekening werd gedeponeerd van de Duitse rechtbank in Osnabrück) met toepassing van **artikel 43bis, derde lid Sw.** ten belope van de **HELFT** van de hierna aan de burgerlijke partij **het Federaal Centrum voor de analyse van de migratiestomen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel** toegekende schadevergoeding (hoofdsom + intresten – beslissing van de eerste rechter die wordt bevestigd) aan laatstgenoemde **wordt TOEGEWEZEN;**

en *met uitzondering wat betreft* de door de eerste rechter **opgelegde hoofdgevangenisstraf;**

HERVORMT het bestreden vonnis met betrekking tot het voorgaande en opnieuw wijzende:

VEROORDEELT de beklaagde **K.F.** wegens de in zijnen hoofde bewezen feiten voorwerp van de **tenlasteleggingen A en B** samen, met toepassing van artikel 65 lid 1 Sw., tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF** van **TWAALF JAAR.**

WAT BETREFT DE BEKLAAGDE P.D.

BEVESTIGT het bestreden vonnis met dien verstande dat:

- aan de beklaagde, **P.D.**, **GEEN UITSTEL** van tenuitvoerlegging wordt verleend voor de hem uit hoofde van de bewezen gebleven tenlasteleggingen A en D opgelegde **GELDBOETE van 1.000,00 EUR**, verhoogd met 70 opdeciemen en gebracht op **8.000,00 EUR** (met een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden).

WAT BETREFT DE BEKLAAGDE O.R.

BEVESTIGT het bestreden vonnis *met uitzondering wat betreft* de door de eerste rechter **opgelegde hoofdgevangenisstraf;**

HERVORMT het bestreden vonnis met betrekking tot het voorgaande en opnieuw wijzende*:*

VEROORDEELT de beklaagde **O.R.** wegens de in zijnen hoofde bewezen feiten voorwerp van de **tenlasteleggingen A en C** samen, met toepassing van artikel 65 lid 1 Sw., tot een **HOOFDGE VANGENISSTRAF** van **TIEN JAAR.**

WAT BETREFT DE BEKLAAGDE R.H.

BEVESTIGT het bestreden vonnis met dien verstande dat:

- het met toepassing van de artikelen 42,3° en 43bis Sw. verbeurd verklaarde bedrag van **100.000,00 EUR** met toepassing van **artikel 43bis, derde lid Sw.** ten belope van **DE HELFT** van de hierna aan de burgerlijke partij **het Federaal Centrum voor de analyse van de migratiestomen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel** toegekende schadevergoeding (hoofdsom + intresten – beslissing van de eerste rechter die wordt bevestigd) aan laatstgenoemde **wordt TOEGEWEZEN;**

en *met uitzondering wat betreft* de door de eerste rechter **opgelegde hoofdgevangenisstraf;**

HERVORMT het bestreden vonnis met betrekking tot het voorgaande en opnieuw wijzende:

VEROORDEELT de beklaagde **R.H.** wegens de in zijnen hoofde bewezen feiten voorwerp van de **tenlasteleggingen A en B** ***met uitzondering van de incriminatieperiode van 4 mei 2022 tot en met 5 juli 2022*** samen, met toepassing van artikel 65 lid 1 Sw., tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF** van **DERTIEN JAAR.**

COVER 01-00004205178-0091-0095-02-03-1

WAT BETREFT DE BEKLAAGDE T.M.

BEVESTIGT het bestreden vonnis *met dien verstande dat:*

- de te bevestigen **bestraffing thans geldt voor de bewezen gebleven** tenlasteleggingen **A en D op 30 april 2022**,

en *met uitzondering* wat betreft de **schuld** van de beklaagde aan de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen **A** en **D** in de periode van **1 augustus 2021 tot en met 29 april 2022 en 1 mei 2022 tot en met 5 juli 2022;**

HERVORMT het bestreden vonnis wat betreft het voorgaande en opnieuw wijzende:

SPREEKT de beklaagde **T.M. VRIJ** voor de incriminatieperiode van **1 augustus 2021 tot en met 29 april 2022 en 1 mei 2022 tot en met 5 juli 2022** wat betreft de tenlasteleggingen A en D zonder dat hieraan afzonderlijke kosten verbonden zijn.

ALGEMEEN

BEVEELT de voeging van het overtuigingsstuk **OS BADW 6534** aan huidig strafdossier.

Veroordeelt de beklaagde **A.M.** tot de kosten hem eigen in hoger beroep gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie te begroten op **154,24 EUR** en met uitzondering van de tolkkosten, die ten laste van de Staat blijven.

Veroordeelt de beklaagde **H.B.** tot de kosten hem eigen in hoger beroep gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie te begroten op **96,61 EUR** en met uitzondering van de tolkkosten, die ten laste van de Staat blijven.

Veroordeelt de beklaagde **K.F.** tot de kosten hem eigen in hoger beroep gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie te begroten op **123,01 EUR** en met uitzondering van de tolkkosten, die ten laste van de Staat blijven.

Veroordeelt de beklaagde **P.D.** tot de kosten hem eigen in hoger beroep gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie te begroten op **96,61 EUR** en met uitzondering van de tolkkosten, die ten laste van de Staat blijven.

Veroordeelt de beklaagde **O.R.** tot de kosten hem eigen in hoger beroep gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie te begroten op **96,61 EUR** en met uitzondering van de tolkkosten, die ten laste van de Staat blijven.

Veroordeelt de beklaagde **R.H.** tot de kosten hem eigen in hoger beroep gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie te begroten op **138,41 EUR** en met uitzondering van de tolkkosten, die ten laste van de Staat blijven.

Veroordeelt de beklaagde **T.M.** tot de kosten hem eigen in hoger beroep gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie te begroten op **154,24 EUR** en met uitzondering van de tolkkosten, die ten laste van de Staat blijven.

Op burgerrechtelijk gebied:

BEVESTIGT het bestreden vonnis.

VEROORDEELT K.F., H.B., P.D. en **T.M.** *hoofdelijk* tot betaling aan de burgerlijke partij **het Federaal Centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel**, ten titel van rechtsplegingsvergoeding hoger beroep de som van **1.350,00 EUR**.

VEROORDEELT K.F., H.B., P.D. en **T.M.** *hoofdelijk* tot de overige kosten in hoger beroep, gevallen aan de zijde van de burgerlijke partij voornoemd, en verwijst de verweerders K.F., H.B., P.D. en T.M., tot hun eigen kosten veroorzaakt door hun hoger beroep op burgerlijk gebied.

* * *

kosten A.M.:	
afschrift 1/7 vonnis	42,43-
afschriften	3,00-
	3,00-
opstelrecht beroep	35,00-
dagvaardingen	52,39-
	4,40-
subtotaal	140,22-
10%	14,022
totaal	154,242
afgerond	**154,24-**

kosten H.B.:	
afschrift 1/7 vonnis	42,43-
afschriften	3,00-
	3,00-
opstelrecht beroep	35,00-
dagvaardingen	/-
	4,40-
subtotaal	87,83-
10%	8,783
totaal	96,613
afgerond	**96,61-**

kosten K.F.:	
afschrift 1/7 vonnis	42,43-
afschriften	3,00-
	3,00-
opstelrecht beroep	35,00-
afschrift 2024/VI/57	24,00-
dagvaardingen	/-
	4,40-
subtotaal	111,83-
10%	11,183
totaal	123,013
afgerond	**123,01-**

kosten P.D.:	
afschrift 1/7 vonnis	42,43-
afschriften	3,00-
	3,00-
opstelrecht beroep	35,00-
dagvaardingen	/-
	4,40-
subtotaal	87,83-
10%	8,783
totaal	96,613
afgerond	**96,61-**

kosten O.R.:

afschrift 1/7 vonnis	42,43-
afschriften	3,00-
	3,00-
opstelrecht beroep	35,00-
dagvaardingen	/-
	4,40-
subtotaal	87,83-
10%	8,783
totaal	96,613
afgerond	**96,61-**

kosten R.H.:

afschrift 1/7 vonnis	42,43-
afschriften	3,00-
	6,00-
opstelrecht beroep	70,00-
dagvaardingen	/-
	4,40-
subtotaal	125,83-
10%	12,583
totaal	138,413
afgerond	**138,41-**

kosten T.M.:

afschrift 1/7 vonnis	42,43-
afschriften	3,00-
	3,00-
opstelrecht beroep	35,00-
dagvaardingen	52,39-
	4,40-
subtotaal	140,22-
10%	14,022
totaal	154,242
afgerond	**154,24-**

het artikel 782 bis Ger.W. ingevoegd bij Wet van 26 april 2007 en vervangen door art. 84 van de voormelde Wet van 8 juni 2008;

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, achtste correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter G.C., raadsheer R.B. en raadsheer C.J. en in openbare terechtzitting van **29 januari 2025** uitgesproken door kamervoorzitter G.C., in aanwezigheid van D.P., advocaat-generaal, met bijstand van griffier S.J.

voorschriften voorzien in artikel 195 Wetboek van Strafvordering werden

HET HOF VAN BEROEP TE GENT, achtste KAMER,
rechtdoende in correctionele zaken;

Gezien het vorenstaand arrest, op heden uitgesproken;
Gelet op de vordering van het openbaar ministerie strekkende tot de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde:

O. R.,
RRN (...),
van Irakese nationaliteit,
geboren te (...) (Irak) op (...),
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk,
apfis: (...)

alias: O.R.
alias: O.R. °(...)
alias: O.R. °(...)

- thans aangehouden en opgesloten
in de gevangenis te Lille-Sequedin (Frankrijk) -

Gehoord hieromtrent de veroordeelde in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door zijn raadsman meester L.N., advocaat te (...);

Het hof stelt vast dat er redenen bestaan om te vrezen dat de veroordeelde zou pogen zich te onttrekken aan de tenuitvoerlegging van de straf, hem bij voormeld arrest opgelegd en welke drie jaar hoofdgevangenisstraf of een zwaardere straf inhoudt, nu hij beseft hoe zwaar justitie aan de gepleegde feiten tilt;

OM DEZE REDENEN
HET HOF
rechtdoende op tegenspraak,
Gezien de artikelen
- 33 van de Wet van 20 juli 1990;
- 24 van de Wet van 15 juni 1935;

BEVEELT DE ONMIDDELLIJKE AANHOUDING VAN DE VEROORDEELDE.

Dit alles in het Nederlands, behoudens waar anders vermeld;.
Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **29 januari 2025**

Aanwezig:
- G.C., kamervoorzitter;
- R.B., raadsheer;
- C.J., raadsheer;
- D.P., advocaat-generaal;
-S.J., griffier;